

GLASUL BISERICII

REVISTA OFICIALĂ A SF. ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR
ȘI A SFINTELOR EPISCOPII A BUZĂULUI ȘI DUNĂRII DE JOS

APARE CU BINECUVÂNTAREA
ȘI SUB ÎNDRUMAREA I. P. S.
J U S T I N I A N
PATRIARHUL ROMÂNIEI

12

DECEMBRIE

ANUL XII

1953

GLASUL BISERICII

REVISTA OFICIALĂ A SFINTEI ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR
ȘI A SFINTELOR EPISCOPII A BUZĂULUI ȘI A DUNĂRII DE JOS

APARE CU BINECUVĂNTAREA ȘI INDRUMAREA I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN

Redacția și Administrația : Secția Culturală a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor

JUSTINIAN

DIN MILA LUI DUMNEZEU ȘI VOIŢA CLERULUI
ȘI POPORULUI DREPTCREDINCIOS, ARHIEPISCOP AL
BUCUREȘTILOR, MITROPOLIT AL UNGRO-VLAHIEI,
PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE, LOCTI-
TOR AL SCAUNULUI DIN CEZAREEA-CAPADOCIEI ȘI
PREȘEDINTE AL SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII
AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE,

IUBITULUI NOSTRU CLER ȘI POPOR DREPTCREDINCIOS,

*Har și Pace dela Dumnezeu, iar dela Noi Părintească
binecuvântare.*

Iubiții mei fii sufletești!

*Lumea creștină de pretutindeni sărbătorește astăzi Naș-
terea cea după trup a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Spu-
sele profeților și așteptarea cea de demult a neamului omenesc
își află împlinirea astăzi, când „Cuvântul s'a făcut trup și
s'a sălășluit între noi și am văzut mărirea Lui, mărirea ca a
unuia născut din Tatăl, plin de dar și de adevăr“ (Ioan I, 14).
Inima ortodoxă tresaltă astăzi de bucurie, căci „taina cea
din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin Născătoarea de
Dumnezeu, celor de pe pământ s'a arătat“ (Tropar, glas. IV).*

Creștinii știu și mărturisesc că Mântuitorul lumii, Iisus Hristos s'a născut printre oameni, în ieslea cea săracă a Betleemului, acum o mie nouă sute cincizeci și trei de ani; dar simfîrea ortodoxă nu sărbătorește această Naștere ca pe un fapt al trecutului, înscris pe paginile învechite ale istoriei. Pentru noi toți, taina întrupării Mântuitorului lumii se repetă aevea în fiecare an, cu aceeași putere și măreție simplă de acum douăzeci de veacuri. Pentru aceea Biserica Ortodoxă cântă în fiecare an străvechea cântare: „Hristos se naște, măriți-L; Hristos din Ceruri, întâmpinați-L; Hristos pe pământ, înălțați-vă; Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L, popoare, că s'a preamărit“ (Catavasiile Nașterii).

Pentru Creștinătatea Ortodoxă, bucuria Nașterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos este nemărginită. Firea toată este chemată să laude și să preamărească pe „Hristos cel ce se naște, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut“. (Slujba zilei de 20 Decembrie). „Auzi cerule și ascultă pământule; auziți munți și dealuri, copaci ai dumbrăvilor, râuri și mări și toată suflarea, cu veselie săltați: Hristos se naște! Cel ce este deapurarea se face ceea ce nu a fost, și Ziditorul a toată zidirea cu străin chip se zidește. Mărire Celui ce s'a făcut om pentru noi, din sânurile Tatălui nedespărțindu-se și pe mâini feciorești fiind ținut“. (Înainte serbarea Nașterii). Se cuvîne, pentru aceea, ca și noi să ne adunăm gândurile mai aproape de ieslea Nașterii și, închinându-ne smeriți Celui ce a fost „culcat“ în ea, să zăbovim cu luare aminte asupra nepieritoarelor adevăruri isvorîte nouă de Nașterea Domnului.

Iubiții mei fii sufletești!

Staulul bethleemic a ridicat pe copil din disprețul în care îl ținea lumea veche și ne-a învățat să vedem în el mugurul speranțelor noastre spre mai bine. Cel ce a venit în lume ca un copil, n'a uitat niciodată, în scurta Sa viață pământească, pe copiii pământenilor. Mîna Lui a mîngâiat creștetul copiilor din „Țara Sfântă“; brațele Sale i-au strâns la pieptul Său; ochii Săi au picurat lacrimi pentru îndureratele mame ale Bethleemului, care privindu-L, nu-și puteau înăbuși jalea pentru copiii lor uciși de Irod.

Dintre toate sărbătorile anului nostru bisericesc, niciuna nu face să se reverse, peste inimile trudite ale oamenilor, mai multă voie bună și mai multă dragoste de viață, ca această

minunată zi a Nașterii lui Iisus. Sufletele ne sunt învăluite, în ziua acestui „prasnici luminos”, de duioase aduceri aminte și, în rând cu copiii, cântăm Pruncului Sfânt din iesle, Dumnezeu-lui-Om, colindele scumpe poporului nostru.

Intruparea Mântuitorului a rezolvat marea întrebare cu privire la om, pe care și-au pus-o cei vechi și al cărei răspuns nu l-au putut afla. Cel ce n'a socotit o umilință pentru Sina să se îmbrace în trup omenească, ne-a arătat prin aceasta valoarea neprețuită pe care omul o are înaintea Dumnezeului său. Dumnezeu devenit om pune pentru conștiința creștină temeiurile îndumnezeirii omului. Fiul lui Dumnezeu, devenit prin intrupare Fiul Omului, a dovedit prin aceasta „că Dumnezeu așa a iubit lumea, încât a dat pe Fiul Său Unul Născut, pentru ca oricine crede într'Insul să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. (Ioan III, 16).

„Cu adevărat mare este taina creștinătății! Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, s'a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, s'a înălțat întru mărire!” (I Timot. III, 16).

Maî presus de toate însă, Iubiții mei fii sufletești, sărbătoarea Nașterii Domnului rămâne pentru noi marea „sărbătoare a păcii”. Sub bolta instelată a cerului, deasupra Staulului din Bethleem, nesfârșitele cohorte ale îngerilor au cântat: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace. între oameni bunăvoire”. (Luca II, 14).

Pacea este suspinul cel mai adânc al inimii omenești. Orice făptură omenească dorește să se bucure în această viață, în pace deplină, de soare, de lumină, de frumusețea și belșugul acestei lumi. Mâna plugarului tremură pe coarnele plugului, când aude croncănitul corbilor, prevestitori de tristețe și de moarte. Brațul muncitorului din fabrici, din uzine și mine se frământă fără spor, când văzduhul se întunecă și peste împărăția de lumină a păcii se întind umbrele sinistre ale războiului și ale morții. Fruntea cărturarului nu se mai poate apleca senină deasupra lucrului său din biblioteci și laboratoare, când în largul din afară al lumii se aude zăngănitul săbiilor. Nu poate fi viață adevărată fără pace!

Pentru aceea „Cărțile noastre de slujbă”, aceste vechi și curate dreptare de viață, preamăresc pacea și laudă pre-

cum se cuvine pe dumnezeescul ei Făuritor prin cuvinte ca acestea: „Vine Hristos, pe cel viclean să-l sfărâme, pe cei dintru întunec să-i lumineze.... Dătătorul de pace, Hristos, vine ca să împace toate... Mărire lui Dumnezeu, celui ce ne-a dăruit tuturor pace și a sfărâmat peretele cel din mijloc al „rajtei“. (Din Canoanele Mineiului pe Decembrie).

Milioane de oameni din lumea întreagă doresc pacea și urăsc războiul, căci pacea este bucurie și viață, iar războiul este distrugere și moarte. Popoarele lumii doresc pacea și luptă pentru triumful și biruința ei pretutindeni în lume. Au dreptul să trăiască în pace toate neamurile, ori care ar fi locul lor sub soare, pe uscatul continentelor: negri, galbeni sau albi, — toți oamenii au dreptul să se bucure de viață, în pace deplină, căci pentru toți s'a născut Hristos „Domnul păcii“ (II Tes.. III, 16).

Sunt glasuri răslețe în lume, care gândesc altfel. Mai aproape sau mai departe de noi, sunt și oameni care se neliniștesc văzând cum mulțimile oropsite de pretutindeni se trezesc la viață și vor să-și cucerească drepturile lor la libertate și la pâine, la fericire și la belșug. Neliniștea acestor cucuvele este zadarnică. Ei pot deslănțui noi măceluri ca și odinioară Irod la nașterea lui Hristos, dar nici o putere din lume nu va fi în stare să înăbușe năvalnica pornire a omului spre dobândirea libertății și a dreptului sfânt de a trăi viața sa liberă sub imperiul unei păci adevărate și trainice.

Preamărind întruparea Mântuitorului Hristos, precum odinioară îngerii, tot așa, din vremuri străbune și până azi, popoarele creștine cântă, în cinstea Nașterii Domnului, cântecele bucuriei și ale păcii: „Așteptarea neamurilor, Împăratul păcii vine să sdrobească pe luptătorul și învrăjbitorul... Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, că a venit așteptarea neamurilor; venit-a și ne-a mântuit pe noi din robia vrăimașului...“ (Din Canoanele Mineiului pe Decembrie). Iată pentru ce, o spunem iarăși, Sărbătoarea Nașterii Domnului rămâne pentru noi, creștinii închinători în Duhul dreptei credințe, marea „Sărbătoare a păcii“.

Iubiții mei fii sufletești!

Nimeni nu poate ține pe loc mersul timpului. Sărbătorile vin și trec, odată cu ziua statornicită prăznuirii lor. Cei ce rămân mai mult în timp, suntem noi oamenii. Suntem datori

să ne întrebăm, pentru aceea: cu ce sporuri de viață duhovnicească ne îmbogățim noi ființa noastră morală, odată cu sărbătorirea marilor praznice ale creștinătății? Căci dacă rămânem azi, ceace am fost eri și nu adăogăm nimic la zestrea noastră sufletească, atunci cu nimic nu ne-am împărtășit din apa vie a dumnezeștilor popasuri de reculegere, care sunt zilele marilor noastre praznice bisericesti.

Pentru aceea, Noi, Părintele vostru sufletesc, doritor de tot binele pentru fiecare în parte, vă îndemnăm să cugetați adânc la înălțătoarele învățăminte care se desprind pentru un suflet creștin din sărbătoarea pe care o cinștim astăzi. Vă cerem să dovedeți legătura voastră cu Hristos, cel intrupat din iubirea Sa pentru oameni, iubindu-vă unul pe altul, precum o'a poruncit-o El. (Ioan XIII, 34). Vă cerem să dovedeți dragostea voastră pentru pământul străbun al acestei Țări, „supunându-vă înaltelor stăpâniri, căci nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu“. (Romani XIII, 1). Vă cerem neclintit atașament față de sfânta cauză a întronării păcii în lume, căci „fără acest dar prețios, care este pacea, cu neputință este a zice sau a face ceva“. (Sf. Ioan Gură de Aur).

Astăzi „neliniștea și teama, mizeria și sărăcia care, ca urmare a războiului rece și a cursei înarmărilor, sunt o povară grea pe umerii oamenilor, pot și trebuie să fie înlăturate pe calea luptei popoarelor, de care în ultimă instanță depinde soarta păcii“ cum încheie rezoluția sa din 28 Noembrie a. c. Consiliul Mondial al Păcii în sesiunea dela Viena. La tribuna acestei sesiuni, Mitropolitul Nicolae din Moscova, își încheia cuvântarea sa printr'o călduroasă chemare, spunând: „Chem cu înflăcărare creștinii și credincioșii tuturor religiilor:... să fim uniți în cauza sfântă de apărare a păcii și în lupta împotriva acțiunilor agresive ale dușmanilor păcii!“.

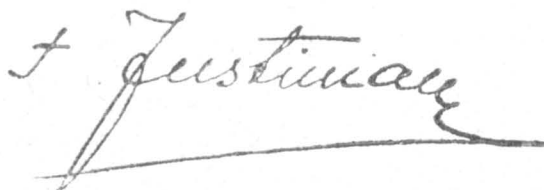
Ascultând aceste sfinte chemări și unindu-vă cugetele și simțirile, plecați-vă genunchii în fața sfintelor altare și cu inimi curate repetați cântarea V-a a Mineiului din 20 Decembrie, strigând: „Pacea Ta o dă nouă, Fiule al lui Dumnezeu; că afară de Tine alt Dumnezeu nu știm, numele Tău numim“. „Indreptează pașii noștri în calea păcii“. (Liturghierul ed. 1950, pag. 50).

Rugați-vă împreună cu Preoții voștri „pentru pacea și bună-așezarea întregii lumi“ (Liturghierul citat, pag. 39), „pentru vremuri cu pace“, „pentru pacea a toată lumea“, con-

vinși fiind că vă rugați pentru viața voastră și a copiilor voștri, pentru fericirea voastră și a tuturor oamenilor.

Rostiți împreună cu preoții voștri cuvintele din rugăciunile Sf. Liturghii pentru cinstiții ocârmuitori ai popoarelor dornice de pace, zicând: Doamne „întărește brațul lor, înalță dreapta lor, ține stăpânirea lor, supune-le lor toate neamurile care voesc războaie: dăruiește lor adâncă și stătătoare pace“, (Liturghierul citat pag. 195) „și nu ne lăsa pe noi cei ce nădăjduim întru Tine. Pace lumii Tale dăruiește, Bisericilor Tale, preoților și cârmuitorilor noștri și la tot poporul Tău“. (Liturghierul citat pag. 154 și 206). „Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sf. Duh, acum și pururea și în vecii vecilor“, (Liturghierul citat pag. 65). Amin!

Al vostru în toată vremea împreună rugător către Cel născut din Fecioară în peșteră și culcat în iesle, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu.

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMANE

Data în reședința noastră patriarhicească din București, cu prilejul praznicului Nașterii Domnului din anul mântuirii 1953.

† ANTIM

DIN MILA LUI DUMNEZEU, EPISCOP AL EPARHIEI
BUZĂULUI

Iubitului nostru cler, evseviosului cin monahal și binecinstiților și drept-slăvitorilor creștini.

Har, Milă și Pace dela Dumnezeu-Tatăl; iar dela Noi arhierască binecuvântare!

*„Și a născut pe Fiul Său întâiul născut
L-a înfășat și L-a culcat în iesle, pentrucă ei
n'au avut loc în casa de oaspeți“ (Luc. II. 7)*

Iubiții mei fii sufletești,

Sfânta noastră Biserică se umple de mireme și se îmbracă cu haină luminoasă și ca o trâmbiță de Dumnezeu însuflată, ne cheamă zicându-ne: „Veniți toți credincioșii, cu vrednicie adunându-ne, să primim vestea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos“.

Să salte acum firea și omenirea să dănțuiască, pentru venirea Soarelui celui neapus al dreptății. Cuvântul Tatălui, neschimbat și neamestecat, precum Insuși știe, s'a născut din Prea Curata și Prea Nevinovata Fecioara Maria.

„Și a născut — zice — pe Fiul Său întâiul născut, L-a culcat în iesle, pentrucă ei n'au avut loc în casa de oaspeți“ (Luc. II. 7)

Adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu oamenilor s'a arătat.

Cetele îngerești s'au minunat și inimile omenești s'au înfrișat de Nașterea Ta, Doamne! Cine nu se va cutremura, acum când Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, astăzi, se descoperă!?

Cel fără de trup a primit să la trup, păstrând Dumnezeuirea și omenirea, desăvârșit, fără nici-o prefacere a firii, fără schimbarea ființelor și fără amestecarea fețelor.

Sfânta Fecioară se face cort al Cuvântului și zice către Cel ce era în brațele Ei : „Cum Te-ai semănat întru mine sau cum ai răsărit Izbăvitorul Meu și Dumnezeuule ?“ (Din cărțile de slujbă)

Ca un fluer cu bun viers, ca o alăută dulce și ca un organ frumos cântător, slăvește azi, Biserica, cu alese laude, Intruparea celei de a doua fețe a Prea Sfintei Treimi.

Să mergem și noi la Bethleem ! Aici, a venit Sfânta Fecioară Maria cu logodnicul ei și păzitorul, Iosif, ca să se înscrie, căci de aici, li se trăgea neamul. Drumul a fost lung și obositor. N'au aflat loc de găzduire și s'au adăpostit într'o peșteră unde se afla un staul de vite.

Trecând vremea cea rânduită pentru naștere, fără vătămarea pântecelui celui fecioresc, fără stricăciunea fecioriei, între întunecările nopții, în acest staul, Sfânta Fecioară a născut pe Domnul, cu trup.

El este Mântuitorul, nu al îngerilor, ci al nostru, al omenilor și nu este ca ceilalți pe care Dumnezeu i-a trimis, adeseori, în lume. El este Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.

La Bethleem „casa pâinii“ s'a născut pâinea care s'a pogorit din Cer, adevărata hrană a sufletelor noastre. Cu ochii trupului nu vedem decât un nou născut, dar cu cei ai credinții vedem pe Mesia cel mult dorit.

Venim la El, cu grăbire, Il privim și ne închinăm Lui cu cuviință dumnezeiască, căci însuși Tatăl ne-a spus : „Acesta este Fiul Meu cel iubit întru carele am binevoit, pe Acesta să-L ascultați“ (Matei. XVII. 5).

Cetele îngeresti cântă în văzduh : „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace între oameni bună voire“ (Luca. II. 14).

Lui Dumnezeu, se cuvine slavă, în ceruri, pentru că El este pricina acestei Taine prin care și-a arătat către noi, cei muritori, bunătatea, înțelepciunea și puterea Sa. Pe pământ „pace“. Pace, între oameni prin adevărata frățietate și iubire plină de prietenie curată. Pacea cu Dumnezeu ne-a adus-o Fiul Său, care a luat asupra Sa păcatele noastre și s'a adus pre Sine-și jertfă, pentru noi : pace cu noi înșine, pace inimii, pace cugetului, căci ea este bine plăcută lui Dumnezeu și oamenilor și un mai mare bun, în această lume, nu se mai află.

Magii au pornit către El, ca să i se închine, fiind călăuziți de către o stea. Dacă ei au ieșit din neamul și țara lor pe credința unei stele, cu atât mai mult noi, care suntem înștiințați de făgăduința Tatălui, de multe ori vestită prin graiurile proorocilor, în curgerea veacurilor, venim la El, ca să ne închinăm Lui cu darurile credinței celei curate, cu umilința adevărată și cu trăirea pe temelie creștină, după sfintele Lui învățături.

Priveliștea cea cutremurător de sfântă, dela Betleem, la care ne cheamă Biserica, să nu rămână fără de bogată roadă pentru sufletul și mântuirea noastră!

Crăciunul este, deci, sărbătoarea bucuriei, pentru că Domnul Hristos vine în lume și intră în viața noastră. „Fiind chipul lui Dumnezeu, deoființimea Sa cu Dumnezeu n'a socotit-o un lucru răpit pe nedreptul, dar totuși s'a micșorat pe Sine însuși și a luat chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor!“ (Filipeni II. 6-7). Se cuvine ca marea bucurie lăuntrică, duhovnicească, să meargă mână în mână cu cea din afară!

Iubiților,

Cerescul Păstor, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-a încredințat Nouă toiagul păstoriei sufletești al acestei Eparhii și va să ne ceară răspuns bun pentru cârmuirea voastră, cea sufletească.

Pătruns de răspunderea și de cunoștința acestei sfințite datorințe, care apasă greu asupra umerilor mei slabi și neputincioși, doresc cu acest prea fericit praznic al Intrupării, să vă grăesc sănătoase învățături, să vă hrănesc sufletele voastre, pentru a întări cu puterea sfintelor noastre învățături pe omul cel lăuntric, ca astfel să strălucească și cel din afară într-o viață frumoasă, plină de mulțumire și de fericire pe acest pământ.

Sfânta învățătură cea dată nouă de Domnul Iisus, de Sfinții Apostoli, de Sfinții Părinți, de Sfințele Soboare, așa precum ne-a păstrat-o Sfânta noastră Biserică de-alungul veacurilor, contribuie nespus de mult și la înfrumusețarea, bucuria și fericirea vieții celei pământești.

S'a spus că Evanghelia Cerului este totodată și Evanghelia pământului. Credința noastră ne învață că viața cea viitoare nu este decât prelungirea vieții celei prezente, trăită în Iisus Hristos. El este cu Duhul Său pretutindenea între cei ce suferă, cei necăjiți și ajută, cu dumnezeiesca Lui putere, pe toți acei ce se străduiesc din răspuțeri să facă viața aceasta plăcută și ușoară pentru oameni, frații noștri.

Intruparea Domnului ne-a deschis izvoarele iubirii între oameni. Pretutindenea pe unde trece, El se arată bun, compătimitor și de tot binele dătător. Mângâie pe cei întristați, vindecă pe cei bolnavi; iar cei săraci, mici și părăsiți sunt primiți în tovărășia Lui, le slujește și trăește viața lor. Ba, și-a câștigat și pâinea cu sudoarea frunții Sale celei dumnezeiești.

La nașterea Lui, s'a vestit „Pacea și bunavoirea cea dintre oameni“, cum bine știm cu toții. A venit să aducă lumii pace. El este „Domnul Păcii“... și Păcii Lui nu este hotar“ (Isaia Cap. IX). „Pace vă las, Pacea Mea dau vouă“ (Ioan XIV, 27). Nu greșim, dacă spunem, că pacea pare a fi o făgăduință specială a Evangheliei și, că Biserica noastră este o Biserică a păcii. Într'adevăr, pacea este o nevoie adânc simțită de toată firea omenească. Și cu toate acestea, iată că pacea este grav primejduită din partea celor ce doresc războiul, în nebuna lor dorință de câștiguri, urite și de Dumnezeu și de oameni. Ei doresc să înrobească neamuri și popoare și să trăiască din sudoarea altora. Se nascocesc arme de distrugerea în masă, se cheltuiesc mari sume de bani și cursa înarmărilor continuă cu o nestăvilă și nebună goană. Este de mirare, că cu toate crudele amintiri ale războiului, cu toate durerile și toată jalea negrăită, cu toate pustiirile și distrugerile fără seamăn, cu toate devastările fără precedent și cu toate zecile de milioane de oameni uciși, infirmi și înnebuniți de groaza războiului — este zic de mirare — că se mai află oameni care doresc noi războaie și măceluri pentru distrugerea omenirii! Mare este însă pofta de câștig, de jaf și de pradă, la care se mai adaugă și celelalte patimi urâte ca: mândria, invidia și dorința de stăpânire nedreaptă. În fața acestora, se ridică zidul de nebiruit al popoarelor iubitoare de pace printre cari ne prenumărăm și noi. Poporul nostru are încredere în tăria de granit a puterilor păcii, care se ridică acum în lume.

Potrivit cuvintelor Mântuitorului nostru Iisus Hristos: „Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema“, Biserica noastră a îndemnat și îndeamnă pe toți fiii ei să lupte pentru apărarea păcii.

Duhul lui Hristos este în contradicere și vădită opunere cu duhul războiului, mai ales al celui de jaf, de pradă și de împilare. Cunoașteți dorința de pace a popoarelor, care s'au adunat la Viena pentru salvarea păcii. Ați auzit și de Consiliul Mondial al Păcii, care s'a ținut, în curgerea lunii trecute tot acolo. Ei bine, Biserica noastră îndeamnă pe toți credincioșii să sprijine

cu tot dinadinsul propunerile concrete făcute pentru apărarea păcii, să nu ne mărginim la generalități, și la lucruri vagi, căci este în joc însăși soarta vieții noastre.

Viziunea războiului impune ucenicului lui Hristos dureroasă grijă să apere pacea, căci „El a venit în lume ca aceasta să aibă viață și mai mult să aibă.“ Cel ce trăește în lumina Lui nu respiră într'o țară de legende, ci merge pe acest pământ și luptă pentru binele și fericirea acestei lumi.

Iubiților,

Este pe deplin adevărat, că cei ce cred și urmează Domnului Iisus Hristos își au orizontul vieții îndreptat către Dumnezeu, către cer, dar nu dau uitării nici pe cel pământesc și omenesc. El a venit la noi să ne aducă o viață nouă, dar n'a trecut cu vederea și condițiile acestei vieți noi.

De aceea, orice lucru al nostru, pentru a fi folositor, nouă și aproapei, trebuie înlănțuit cu realitatea. Este vremea potrivită să arătăm prin practicarea lucrului bun, că suntem hotărâți a munci cu toții ca să facem să triumfe pacea, iubirea, adevărul și sfințenia.

Să ne aducem aminte, la acest mare Praznic, de învățătura, care ne spune, că nu trăim numai pentru noi înșine, ci prin aproapele și pentru aproapele, care este orice om. Sfânta Evanghelie are puterea de-a împlânzi egoismul și a face din noi slujitori ai fraților noștri.

Cel iubitor numai de sine-și, adică egoistul rămâne ca împietrit la toate simțămintele duioase și pline de iubire față de aproapele și care ne îmbie să ne consacram pentru alții.

„Suntem membre ale Trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui“ (Efeseni V, 30). Vechii sclavi sau robi nu erau socotiți oameni; iar cei din Evul Mediu n'aveau drept, decât să tacă și să sufere. Ei nu puteau vorbi stăpânilor lor și nici să-și formuleze vreo revendicare.

Iată acum, că omul este egal omului. Cel mai umil nu numai că este apărat de legi, dar ia parte la facerea acestora și se bucura deopotrivă de drepturi egale cetățenești. Sclavul Onisim, fugar din casa lui Filimon, a devenit prietenul și tovarășul Sfântului Apostol Pavel.

Cu toții ne oțelim în munca și jertfa pentru binele obștesc. Cunoaștem legea muncii și nevrednicia lenii.

Iubiților,

Domnul Iisus a iubit patria Sa, Țara Sfântă. Căde-se și noi să ne iubim Patria, îndeplinindu-ne, cu toată dragostea, sfintele datorii către ea, pentru binele și mulțumita tuturor, înfrățindu-ne în muncă și întru sporirea bunului comun.

Domnul a venit la noi să ne înnoiască chipul cel stricat de patimi. De aceea, împreună cu Sfântul Apostol Pavel, vă spunem „Să lepădați chipul de viețuire din trecut al omului celui vechi, care piere în poftele lui cele ademenitoare și, înnoind duhul minții voastre, să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o cuvioșie și sfințenie adevărată“ (Efeseni V, 22-24). „Cel ce a furat până acuma să nu mai fure, ci mai bine să muncească, făcând cu mâinile sale lucruri folositoare ca să aibă din ce da și celor ce au nevoie“ (Efeseni V, 28). Datoriile către aproapele sunt mai de trebuință și mai vrednice de împlinit, acum, mai mult ca oricând.

Să nu uitați, că dragostea de Dumnezeu se adeverează prin cea către aproapele. „Cel ce spune că iubește pe Dumnezeu pe care nu-l vede și urăște pe aproapele pe care îl vede, mincinos este“ (Ioan IV. 20). Dar ce fel de dragoste avem către aproapele? Nici într'un caz, numai una de sentimente și de emoții, ci una adevărată prin fapte, căci se spune: „Fii mei, să nu iubim numai cu cuvântul, ci cu fapta și cu adevărul“ (Ioan, III, 18).

„De aceea, iubiților, incingându-vă coapsele minții voastre și veghind, biruindu-vă cu totul în Harul care vă vine la arătarea lui Iisus Hristos“ (I Petru, I, 13). „El s'a arătat, ca să ridice păcatele noastre și păcat nu este întru El“ (I Ioan, III, 5).

Cu aceste părintești îndemnuri și sfinte învățături se cuvine să întâmpinăm Praznicul Nașterii Domnului din acest an, ca să ne putem înfățișa înaintea Lui neîntinați și neprihăniți“ (II Petru, III, 14).

Harul Domnului Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu - Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi, cu toți. AMIN.

Al vostru al tuturor de tot binele doritor și fierbinte rugător către Dumnezeu.

† ANTIM
Episcop

Data în reședința noastră dela Buzău, la 25 Decembrie 1953.

Nr. 10078/953.

† CHESARIE

DIN MILA LUI DUMNEZEU EPISCOP AL EPARHIEI
DUNĂREA DE JOS

*Intregului cler și tuturor credincioșilor din această Eparhie: Har,
Milă și Pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus
Hristos, iar dela smerenia noastră arhierescă bincuvântare.*

„Hristos se naște, slăviți-L!
„Hristos din ceruri, întâmpinați-L!
„Hristos pe pământ, înclăcați-vă!”

Iubiții mei fii duhovnicești,

Această solie ne-o vestește Biserica noastră de când am intrat în Sfântul Post al Nașterii Domnului. Ne-o vestește pentruca să ne pregătim din vreme pentru a întâmpina cu toată vrednicia marele praznic al păcii și al buneii voiri. Dar mai ales ne-o vestește astăzi, când toate inimile bine-credincioșilor sunt pline de bucuria sfântă pe care am moștenit-o dela înseși cetele îngerești, dela păstorii din latura Bethleemului, dela magii din Persida și mai ales dela Prea Curata Fecioară Maria, care întru această zi slăvită, a născut pe Domnul Iisus Hristos; așteptarea și mântuirea oamenilor.

Ziua de astăzi, iubiților, este împlinirea făgăduințelor și a speranțelor pe care Dumnezeu le-a dat oamenilor ca pe niște mărgăritare dintru început, ca îndemn de trezvie și călăuză pe drumul necunoscut al vremilor. Ea purcede din iubirea cea mare a Tatălui ceresc care n'a cruțat nimic din tot ce avea mai scump, pentru mântuirea noastră: „*Pentru că așa de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe Fiul Său, cel Unul-Născut L'a dat, ca tot cel ce crede în El să nu piardă, ci să aibă viața de veci*” (Ioan III, 16). Acest dar a fost încredințat în deosebi creștinilor care au fost luminați de lumina Evangheliei, căci numai ei se pot bucura pe deplin de binefacerile pogorîrii lui Dumnezeu pe pământ.

Cât de mult au așteptat credincioșii această milostivire a lui Dumnezeu ne-o arată însuși Mântuitorul, când zicea celor de atunci: „*Mulți prooroci și drepti au dorit să vadă celece vedeti voi și n'au văzut și să audă celece auziți voi și n'au auzit*“ (Mat. XIII, 17). „*Pentru că vouă v'a fost dat să cunoașteți tainele împărăției cerurilor, iar aceloră nu le-a fost dat*“ (Mat. XIII, 11).

Aceia, călăuziți de Duhul Sfânt, cercetau să vadă pe firul veacurilor viitoare, cum și când va veni „plinirea vremii“, dar lor nu le-a fost dat să aibă bucuria nădejdilor împlinite, ci aceasta a fost dată numai nouă.

Iubiții mei fil duhovnicești,

Cutremurați întru adâncurile sufletului nostru de această dumnezească cercetare ce s'a făcut pentru noi, să ne îndreptăm privirile spre icoana Nașterii Domnului, iar mintea să ne-o ațintim spre cele ce se istorisesc în Sfânta Evanghelie pentru praznicul de astăzi.

Un câmp se vede în noapte și o turmă de oi. Păstorii fac de strajă, iar îngerii cântă: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bunăvoie*“ (Luca II, 14).

În pragul unei peșteri se vede un staul, iar înăuntru lumină mare: în iesle stă culcat Pruncul cel așteptat de prooroci și de drepti, ca Mântuitor al lumii. Nu vedem acolo nimic din celece sunt de trebuință în asemenea împrejurări. Toate sunt pline de lipsă, toate sunt pline de sărăcie. Dar totuși este aici ceva mai mult decât orice bogăție din lume. E harul lui Dumnezeu care se revarsă din acest Prunc și umple cu prisosință totul, încât nu se vede nicio lipsă, ca și când toate ar fi din belșug. Preacurata Fecioara Maria și Iosif logodnicul se bucură. Ei sunt cei dintâi martori ai Tainei și încă n'au aflat despre planurile lui Irod. O stea stă de veghe deasupra peșterii ca o candelă aprinsă în noapte.

Iubiților,

În fața acestei peșteri au poposit de curând păstorii și cei trei crai dela Răsărit. Ei au venit să se închine Pruncului și să-l aducă daruri în semn de recunoștință, ca unui Dumnezeu.

Se cuvine deci să îngenunchem și noi aicea și să aducem Pruncului credința și recunoștința noastră. Oricât de mare ar fi sărăcia care se vede înăuntru și oricât de adânc ar fi duhul smereniei, totuși „*Lumina întru întunec luminează*“, iar El care este „*Lumina cea adevărată*“ nu se poate ascunde. Cu toții II

PENTRU APĂRAREA PĂCII

INFĂPTUIRI ALE OBIECTIVELOR LUPTEI PENTRU PACE ÎN TIMPUL ANULUI 1953

Anul 1953 a fost un an bogat în succese pe frontul măreț al apărării bunului celui mai de preț al omenirii: pacea. Început sub valurile de entuziasm, care au purces nestăvilite dela Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii — care s'a ținut la Viena în Decembrie 1952 —, el a condus pe partizanii păcii din întreaga omenire d'n victorie în victorie, a sporit numărul lor, smulgând din ghiarele ațățătorilor la un nou război pe toți oamenii cu dreaptă judecată și a făcut ca toți oamenii de bine din omenirea întreagă să se convingă că singura cale pentru rezolvarea conflictelor de orice natură dintre popoare nu poate fi decât calea tratativelor.

Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii dela Viena, din Decembrie 1952, poate fi socotit pe bună dreptate ca punct de plecare al tuturor succeselor obținute de Frontul Mondial al Partizanilor Păcii în decursul întregului an 1953. Niciodată — până în Decembrie 1952 — istoria nu a înregistrat un eveniment atât de însemnat în viața popoarelor, ca Congresul dela Viena. El a fost în stare să arate că popoarele au ajuns la o maturitate politică nemaîntâlnită până acum, că ele înțeleg să urmeze calea pașnică a bunei înțelegeri dintre ele și a progresului, că voiesc să înlăture din mijlocul lor toate neînțelegerile aparente, că se desolidarizează de guvernării închiriciți în ambiții deșarte, cari duc politica țărilor lor în interes de clasă, neținând seamă de interesele generale ale maselor populare. Marele gânditor francez, Paul Sartre, care a luat parte la Congresul Popoarelor dela Viena, a concretizat cum nu se poate mai bine deosebirea fundamentală dintre aspirațiile maselor populare și guvernele țărilor care conduc politica popoarelor lor împotriva intereselor acestora și numai prin prizma intereselor claselor dominante, în următoarele cuvinte: «Ne-am hotărît nu să ne substituim guvernelor, ci să comunicăm între noi, fără ele. Unii dintre noi au venit chiar împotriva voinței guvernelor lor. Și noi nu ne gândim să alcătuim un organism abstract, care

să dea ordine miniștrilor. Nu! Dar pentrucă suveranitatea vine dela popor, noi, cei care suntem guvernaț, începem să ne punem de acord asupra nevoilor noastre și când ne vom întoarce acasă, vom manifesta în cadrul național, o voință, care va fi în același timp aceea a fiecărui popor și aceea a tuturor. Vom vedea atunci dacă guvernul este în slujba poporului, sau dacă poporul este în slujba lui.

Cei cari au participat la Congresul Popoarelor ținut la Viena în Decembrie anul trecut, întorși în mijlocul popoarelor lor, au devenit cei mai inflăcărăți mobilizatori ai maselor populare și au dat un nou avânt luptei pentru pace a Frontului Mondial al Partizanilor Păcii, pentru ducerea la îndeplinire a hotărârilor Congresului dela Viena, hotărâri care priveau: libertatea și independența națională a tuturor țărilor; încetarea războaielor în curs și desținderea internațională.

Congresul Popoarelor a ales din sânul său o Comisie, care să facă cunoscut guvernelor tuturor țărilor hotărârile lui și care a propus guvernelor marilor Puteri: Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Republica Populară Chineză, Marea Britanie și Franța, încheierea unui pact al păcii. Dar la scrisoarea acestei comisiuni nu a răspuns decât Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză. În răspunsul pe care Guvernul Sovietic l-a dat, la 27 Aprilie 1953, la scrisoarea Comisiei Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii, citim: «Urmând politica sa de întărire a păcii și a colaborării între popoare, Guvernul U.R.S.S. se solidarizează cu Mesagiul Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii și cu propunerea pe care o cuprinde.

«Guvernul Sovietic este convins că nu există nici o chestiune litigioasă sau nerezolvată, care să nu poată fi rezolvată pe cale pașnică, pe baza unui acord între țările interesate. În conformitate cu aceasta, Guvernul Sovietic declară că este în permanență gata să colaboreze cu guvernele celorlalte state, pentru atingerea înaltelor țeluri ale întăririi păcii generale și securității internaționale».

Uniunea Sovietică s'a arătat și de data aceasta că este doritoare sinceră a păcii și că încrederea pe care și-o pun toți oamenii de bine de pretutindeni în ea, numind-o «bastion al păcii» este pe deplin justificată. Alături de marea Uniune Sovietică și de Republica Populară Chineză se găsesc cu tot elanul și cu toată însuflețirea și celelalte țări de democrație populară, al căror ideal este deopotrivă pacea și construirea unei vieți mai bune.

În timp ce, însă, curentul în favoarea păcii și a înțelegerii între popoare a devenit din ce în ce mai puternic în lagărul țărilor socialiste și în timp ce curentul acesta s'a intensificat, în urma Congresului Popoarelor dela Viena, într'un chip cât se poate de promițător, chiar și în mijlocul maselor populare ale țărilor capitaliste, guvernele acestor din urmă țări s'au arătat nu numai potrivnice unei înțelegeri internaționale, care să garanteze pacea și securitatea popoarelor, ci au continuat și mai departe, cu aceeași intensitate de mai înainte, cursa înarmărilor, creierea de laze militare pe teritoriul statelor de sub dependența lor, reînvierea militarismului german și a dorințelor revanșardie ale guvernului dela Bonn, ducerea mai departe în condițiuni cu totul inumane a războiului de

cotropire din Coreea, Vietnam și Malaya și războiul rece, merit să sporească la maximum încordarea internațională.

Sub presiunea neîncetată a strigătului de pace al sutelor de mii de partizani ai păcii din lumea întreagă, ca și sub presiunea eroismului armatei coreene și a voluntarilor chinezi de pe frontul din Coreea, la 27 Iulie 1953 s'a putut ajunge la încetarea ostilităților pe frontul coreean, atingându-se prin armistițiul din Coreea, unul dintre primele și cele mai arzătoare obiective ale luptei Frontului Mondial al Partizanilor Păcii. După cum s'a observat: «Încheierea armistițiului din Coreea, care deschide calea spre rezolvarea pașnică a problemei coreene, constituie o mare victorie, în primul rând a poporului coreean și a voluntarilor chinezi, o victorie câștigată cu prețul unor eroice sacrificii, o victorie neuitată prin meritate fapte de vitejie», dar în același timp o victorie de care se poate mândri ori cine face parte și luptă conștiincios și dărz în marele front al partizanilor păcii din lumea întreagă. «Armistițiul din Coreea, — zice marele scriitor sovietic Ilya Ehrenburg, — este triumful rațiunii și al inimii tuturor popoarelor asupra spiritului asasinatelor și despotismului, asupra politicii napaalmului și a bursei, asupra adoratorilor bombelor și asupra rasiștilor, asupra tuturor forțelor manifeste sau latente ale războiului» și, după cum s'a observat pe bună dreptate, «mișcarea partizanilor păcii, este îndreptățită să spună că armistițiul din Coreea este primul ei triumf».

La baza încheierii armistițiului din Coreea, au fost tocmai tratativele, adică singura cale indicată de Congresul Popoarelor dela Viena. Acordul care s'a realizat, dovedește încăodată «că și cele mai acute probleme internaționale, pot fi rezolvate pe cale pașnică, bineînțeles, cu condiția ca să existe bunăvoință și să se renunțe la politica forței și a dictatului în relațiunile dintre state». Iar declarațiile Guvernului Sovietic, care arătau că nu există probleme internaționale, care să nu poată fi reglementate pe cale pașnică, s'au dovedit încă odată deosebit de realiste.

Această pârgă a strădanilor Frontului Mondial al Partizanilor Păcii, care a fost încheierea Armistițiului din Coreea, a fost salutată cu multă bucurie, de Consiliul Mondial al Păcii, adunat în sesiune la Budapesta, între 15-20 Iunie 1953. Ea a fost de natură să reînufetească nădejdlile și strădanile tuturor partizanilor păcii, că prin luptă dărză și perseverență se poate obține victoria păcii. Consiliul Mondial al Păcii a hotărât, cu această ocazie, deschiderea unei campanii mondiale în favoarea tratativelor, pornind dela însuși faptul victoriei obținute în Coreea: «Evenimentele din ultimele luni, — zice declarația Consiliului Mondial al Păcii —, au convins popoarele că se poate ajunge la o reglementare pașnică a tuturor divergențelor internaționale. Popoarele se pătrund de conștiința că prin luptă perseverență și dărză pot obține victoria păcii». Iar în Chemarea pe care a lansat-o Consiliul Mondial al Păcii dela Budapesta, se spune: «Marea speranță a prins viață. Orice om vede acum că înțelegerea este cu putință. Se poate pune capăt vărsării de sânge. Se poate pune capăt războiului rece. În aceste zile chemăm solemn popoarele, să ceară guvernelor lor să ajungă la o înțelegere pe calea tratativelor. Trebuie să sprijinim orice inițiativă a oricărui guvern, care are ca țintă soluționarea pașnică a conflictelor. Noi trebuie să zădărniciim acțiunea acelor care

împiedică sau tergiversează realizarea unei înțelegeri. Victoria păcii este aproape. Stă în puterile noastre s'o cucerim».

Un nou îmbold la acțiune pentru partizanii Frontului Mondial al Păcii a fost luminoasa cuvântare, ținută de Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Dl. G. Malencov, la 8 August 1953. Dl. G. Malencov a înfățișat din nou poziția hotărâtă a Guvernului Sovietic în ceea ce privește consolidarea păcii în lume și asigurarea securității popoarelor: «Politica externă a Uniunii Sovietice — a spus Domnia-Sa — este clară: Uniunea Sovietică va duce cu perseverență și fermitate politica de menținere și de întărire a păcii. Va desvolta colaborarea și relațiile de afaceri cu acele state, care tind și ele spre acest lucru; va întări legăturile de prietenie și solidaritate frățească cu marele popor chinez, cu toate țările de democrație populară. Noi stăm cu fermitate pe poziția că, în prezent, nu există problemă litigioasă sau nerezolvată, care să nu poată fi rezolvată pe cale pașnică, pe baza înțelegerii pașnice între țările interesate». Dl. G. Malencov a arătat totodată că «pentru Guvernul Sovietic, pentru noi toți, oamenii sovietici, cauza întăririi păcii și a asigurării securității popoarelor, nu este o problemă de tactică și de manevră diplomatică. Aceasta este linia noastră generală, în domeniul politicii externe».

Cauza păcii a ajuns în cursul anului 1953, cauza nobilă a tuturor oamenilor de bine din lumea întreagă, fără deosebire de opinie politică, de concepție religioasă, de naționalitate sau de rasă, de ocupație sau de vârstă. Cel de al treilea Congres Mondial al Tineretului și cel de al patrulea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, care s'au ținut la București în vara anului 1953, au dovedit că tineretul lumii dorește și se străduiește pentru pace, ca pentru cea mai de seamă condiție a desfășurării normale a unei activități creatoare de bunuri materiale și culturale, care să prilejuiască o viață fericită pentru generațiile care se ridică.

Conștiința că prin tratative se pot rezolva cele mai acute probleme litigioase dintre popoare, și că în secolul XX, care este secolul civilizației, metoda lichidării conflictelor prin războaie, trebuie să devină o metodă perimată, începe să devină din ce în ce mai mult, un bun al întregii omeniri cinstite. Strădaniile pentru rezolvarea tuturor conflictelor dintre popoare pe cale pașnică, pe care le depun zi de zi, toți oamenii sinceri și doritori de bine din lume, au avut și un rezultat salutar, care poate fi socotit pe bună dreptate un nou succes al luptei pentru pace. Ele au făcut ca politica «forte» a unora dintre Statele Apusene să eșueze și ca numeroase personalități influente din acele state să înțeleagă că această politică nu a făcut altceva decât să sdruncine pozițiile internaționale ale Statelor lor. «Politica forței, politica războiului s'a discreditat complet în ochii contemporanilor noștri. Cei care urzesc planuri de noi provocări și aventuri militare, își leagă destinul lor politic de o orientare primejdioasă, pentru ei și lipsită de speranță. Nicăeri și nicicând, o politică potrivnică imperativului vremii n'a avut un succes cât de cât durabil. Imperativul vremii noastre este rezolvarea pașnică a problemelor litigioase. Aceasta o cer milioane de oameni și de ei vor trebui să țină seamă chiar și aceia cari ar dori să meargă mai departe pe calea ațățărilor războiului rece».

Este foarte curioasă însă încăpățânarea cu care guvernânții țărilor capitaliste, exponenți ai marilor trusturi și monopoluri din țările lor, nu voiesc să țină seamă de acest imperativ al vremii noastre. În loc să accepte repelatele invitații, care li se fac, de a veni la masa rotundă și a căuta cu toată sinceritatea rezolvarea pe cale pașnică a tuturor litigiilor internaționale, ei umblă tocmai împotriva vântului, intensificând înarmările și producerea armelor de exterminare în masă, ațâțând militarismul și sentimentele revanșarde ale celor din Germania Apuseană și din Japonia și punând tot felul de piedici în rezolvarea definitivă a problemei coreene. Și pentru că cu toate succesele Frontului Mondial al Partizanilor Păcii de până acum, cerul senin al păcii continuă să fie întunecat de norii amenințatori ai războiului, tocmai datorită acțiunii potrivnice păcii, a guvernanților din țările capitaliste, Consiliul Mondial al Păcii, întrunit în sesiune la Viena între 23-28 Noembrie, studiind din nou cu toată atenția situația politică internațională, a venit cu noi propuneri și cu noi sugestii, menite să dea pe de o parte un nou avânt luptei pentru pace, iar pe de altă parte să atragă atenția tuturor organizațiilor și personalităților care doresc în chip sincer slăbirea încordării internaționale, asupra pericolului pe care îl reprezintă pentru omenirea întreagă, calea pe care s'au aventurat guvernânții marilor puteri apusene. De aceea, în rezoluția generală a sa, Consiliul Mondial al Păcii dela Viena, trecând în revistă toate punctele de seamă, care cer astăzi o grabnică rezolvare, pentru ca să nu fie periclitată cauza păcii, cere să se reînceapă de către Marile Puteri, examinarea tuturor acestor puncte și să se ajungă la acorduri generale, acceptabile pentru toți. Rezoluția dă o nouă impulsivitate strădaniilor spre bine ale luptătorilor păcii, încheind cu cuvintele: «Neliniștea și teama, mizeria și sărăcia, care, ca urmare a războiului rece și a cursei înarmărilor sunt o povară grea pe umerii oamenilor, pot și trebuie să fie înlăturate prin lupta popoarelor, de care, în ultimă instanță, depinde soarta păcii».

Amploarea pe care a luat-o mișcarea partizanilor păcii în cursul anului 1953 și succesele pe care lupta dărză a sutelor de milioane de oameni de bine, fără deosebire de religie, concepție politică, rasă sau clasă socială, le-a înregistrat, sunt o cheazășie că pacea va fi până în cele din urmă definitivă cucerită.

De succesele obținute în cursul anului 1953, de către Frontul Mondial al Partizanilor Păcii, ne simțim și noi — clerul și credincioșii Bisericii Ortodoxe Române, — nu numai bucuroși, ci și mândri, ca unii care facem parte și ne străduim în chip sincer, alături de toți ceilalți luptători pentru pace, din grandioasa Mișcare a Partizanilor Păcii.

Dacă succesele obținute până acum în lupta pentru apărarea păcii sunt mari, luptătorii conștienți ai cauzei păcii nu trebuie să se culce însă pe lauri victoriilor parțiale. Din aceste victorii ei trebuie să scoată și mai mult elan pentru victoria finală, care în cazul de față înseamnă victoria definitivă a păcii asupra războiului, a vieții asupra morții și a binelui asupra răului.

Trecând în revistă succesele obținute în lupta pentru pace în decursul anului 1953, și bucurându-ne sincer de ele, trebuie să ne sporim și mai

mult puterile și să ne arătăm luptători și mai convinși, și mai dârzi și mai devotați cauzei păcii în decursul anului ce vine. Pentru noi, ca preoți, și deci ca îndrumători sufletești ai credincioșilor sfintei noastre Biserici, chestiunea aportului pe care trebuie să-l aducem la cauza păcii este deosebit de importantă, deoarece cauza «păcii pe pământ» și a «bunei voinți între oameni» este legată indisolubil de misiunea noastră de slujitori ai Mântuitorului Hristos, care a venit în lume să împace pe om cu sine însuși, pe oameni între ei, și omenirea toată cu Dumnezeu, Care a adus celor necăjiți, celor suferinzi și celor apăsați, nădejdea unei vieți mai bune și Care a insuflat tuturor dorul după înfăptuirea ei.

În lupta pentru apărarea păcii în lume, noi găsim climatul celei mai binecuvântate activități. De aceea, activitatea noastră în slujba acestei cauze trebuie să fie cât se poate de bine susținută și de metodic îndeplinită.

Sarcinile care se desprind pentru noi, în lupta pentru cucerirea păcii, le putem sintetiza în trei grupe:

1. **Sarcini învățătoarești.** Să ne străduim, cu timp și fără timp, a învăța pe credincioșii noștri preceptele dumnezeiești ale iubirii de aproapele și ale ajutorării lui, în așa fel ca buna înțelegere între oameni să devină climatul vieții credinciosului, la fel cu acela al iubirii și adorării lui Dumnezeu. Totodată să-i ajutăm să înțeleagă, în adevărata lumină, viața cea nouă care se zidește la noi în țară și să-i determinăm să fie alături cu toată sinceritatea de regimul nostru popular democrat, îndeplinind cu sfințenie toate îndatoririle sociale și patriotice și să răspundă cu toată însuflețirea la chemările ce li se fac, fie de autoritățile de stat, fie de autoritățile locale. Să nu uităm niciodată de a le arăta mizeria în care se sbat masele populare în țările capitaliste și fericirea la care sunt chemați ei, de a-și construi o viață nouă într-o țară liberă. Cu cât vom lucra mai mult din punctul acesta de vedere, cu atât vom aduce contribuții mai serioase cauzei păcii, căci una dintre condițiile asigurării păcii este libertatea popoarelor de sub robia capitalistă, fapt realizat la noi, datorită marelui coticuri din viața Statului nostru, dela 23 August 1944.

2. **Sarcini liturgice.** Să ne rugăm neîncetat pentru pace și să determinăm și pe credincioșii noștri să facă la fel. Numai că rugăciunea noastră și a credincioșilor noștri să nu fie un act mecanic, ci un act la care să participăm conștienți, cu toată puterea noastră sufletească de voință. Când voința noastră personală de a vedea pacea realizată în mijlocul nostru și în lumea întreagă va spori toate forțele noastre, și va coordona toate faptele noastre, atunci și rugăciunea noastră se va urca la cer, ca un miros de bună mireasmă și ne va pogorî de acolo binecuvântare dumnezeiască, aducând roua păcii divine, peste sufletele noastre, peste raporturile cu semenii noștri și peste lumea întreagă.

3. **Sarcina exemplului personal.** În toate vom izbuti cum nu se poate mai bine, dacă viața noastră, gândurile și faptele noastre, vor fi un exemplu viu pentru credincioșii noștri.

În statul nostru democrat popular ni s'au creiat condițiuni de viață și de libertate, pe care nu le-am cunoscut niciodată înainte în statul burghez. Să profităm de ele, pentru a merita încrederea care ni s'a acordat

și să profităm de ele, pentru a ne împlini misiunea noastră în mijlocul credincioșilor noștri, după vrerea Mântuitorului Iisus Hristos, care a vroit să fim propovăduitorii iubirii sale de oameni, ai păcii și ai buneii înțelegeri, și Care, mai presus de toate, dându-ne exemplul Său, ne-a îndatorat, ca la rândul nostru, să fim exemplu tuturor.

REDACTIA

VESTIRI ALE PĂCII

Pacea este sădită în inima poporului sovietic. La Pekin a apărut, în a doua ediție în 1953, lucrarea «Am fost în Uniunea Sovietică», lucrarea alcătuită de un grup de scriitori chinezi, care timp de două luni au vizitat Uniunea Sovietică.

Vorbind despre munca pașnică a poporului sovietic, despre creațiile pașnice ale oamenilor sovietici și despre lupta pentru pace a tuturor fiilor Patriei Sovietice, scriitorul Ma-Tzia scrie:

«Pacea — acest cuvânt este sădit în inima poporului sovietic... În Uniunea Sovietică, oriunde te-ai duce — fie că vizitezi un muzeu sau o galerie de pictură, fie că ascuți un concert în sala «Coalcovschi» sau vezi o piesă la un teatru din Moscova, fie că te găsești într'un mic sat siberian sau într'un sanatoriu din Soci, — pretutindeni se simte suflul unei vieți fericite. Aceasta este pacea, aceasta este viața Țării Socialismului, acesta este scopul spre care năsuște omenirea.»

*

Copiii sovietici cântă pacea. Cunoscutul scriitor-pedagog Jesualdo, din Uruguay, — în urma unei vizite în U.R.S.S. — a scris o carte, sub forma unor însemnări zilnice, intitulată: «Căldura mea în Uniunea Sovietică». Cu conștiința omului de răspundere, Jesualdo mărturisește sincer neliniștea care l-a stăpânit la începutul călătoriei: ce se va întâmpla, dacă Uniunea Sovietică nu este așa cum și-o închipuie el? «Nu mă tem să aflu adevărul, așa cum se tem mulți — scrie el — și niciodată nu mă voi lăsa înșelat în mod conștient din cauza acestei temeri». Dar contactul direct și imediat cu realitățile sovietice, cu oamenii sovietici, au spulberat neliniștea — cu care pornise la drum. Povestind despre multele sale întâlniri cu oamenii sovietici — muncitori, ingineri, scriitori, artiști, profesori sau simpli colhoznici —, Jesualdo face caldă, cinstită, curată mărturisire:

«Sunt oameni calmi, civilizați, care pun întrebări clare și dau răspunsuri prompte...»

«O seriozitate aproape leșită din comun caracterizează omul sovietic, și această seriozitate e firească, atunci când vezi la el sentimentul de răspundere pe care-l manifestă față de munca sa și față de viață». Autorul subliniază că «în fiecare om sovietic trăiește spiritul de creație». Și că tocmai acest spirit de creație determină pe oamenii sovietici să lupte pentru pace:

«A menține pacea pentru a-și constitui lumea sa și pentru a da ajutor lumii noastre, — atât care este preocuparea întregii Uniuni Sovietice. Aici, în această lume plină de optimism, veselă și luminoasă, în timp ce pe stradă ningea, copilașii de patru ani cântau cânteco despre porumbel și despre pace... Eu cred că, copiii sovietici n'ar fi îndrăzniți să cânte aceste cânteco, dacă ar fi existat dorința de a trezi în ei spiritul războiului și al distrugerii...»

*

Conferință pentru pace la Chicago. Lupta pentru apărarea și consolidarea păcii, pentru reglementarea pașnică a problemelor litigioase internaționale, câștigă pe zi ce trece tot mai mulți partizani, în toate părțile lumii.

De curând a avut loc la Chicago o conferință, cu participarea a 300 delegați — care și-au propus inițierea unei campanii pentru pace, pentru rezolvarea problemelor internaționale pe calea tratativilor. După conferință a avut loc un meeting de masă,

în cadrul căreia a luat cuvântul cunoscutul luptător progresist, dr. W. F. B. de Bois, care — arătând dorința caldă de pace a lumii muncitoare din S.U.A. — a condamnat cu hotărâre pe ațâțătorii la război din Occident.

*

Poporul brazilian luptă pentru pace. Mișcarea braziliană a partizanilor păcii a organizat un referendum pentru soluționarea pașnică a tuturor problemelor internaționale litigioase. Păturile largi ale populației din Brazilia se pronunță în favoarea soluționării pașnice a problemelor internaționale nerezolvate. După cum relatează ziarul «Imprensa Popular», din 50 de consilieri municipali ai districtului federal Rio de Janeiro, 43 au publicat o declarație în care se pronunță în favoarea sprijinirii campaniei pentru reglementarea pașnică a problemelor internaționale. Camera municipală din orașul Russas (statul Ceara) a adoptat o rezoluție în sprijinul referendumului. Adunarea juriștilor care a avut loc recent în orașul Salvador (statul Bahia), cu participarea reprezentanților Facultăților de Drept dela toate Universitățile din Brazilia, a hotărât în unanimitate să sprijine mișcarea pentru reglementarea pașnică a problemelor internaționale litigioase. La Rio de Janeiro au fost instalate urne pentru votare. În oraș sunt constituite consilii locale pentru străngerea voturilor.

*

Pentru o Germanie pașnică și unită. La Varșovia a avut loc o ședință comună lărgită a Prezidiului Comitetului Polonez al Partizanilor Păcii și a Comitetului pentru reglementarea pașnică a problemei germane. La ședință a fost adoptată o rezoluție de sprijinire a luptei popoarelor din întreaga lume, pentru reglementarea problemelor internaționale și mai ales a problemei germane pe calea acordurilor, în interesul întăririi păcii.

Poporul polonez sprijină în unanimitate și din toată inima politica de pace dusă de Uniunea Sovietică, politică ce corespunde intereselor vitale, securității și independenței Poloniei.

Poporul polonez, legat printr-o prietenie și colaborare frățească cu Republica Democrată Germană, își exprimă deplina sa solidaritate cu forțele democratice și iubitoare de pace din întreaga Germanie, care luptă pentru unitatea țării lor, pentru democrație și pentru pace.

*

Poporul japonez luptă pentru pace. În cadrul unei conferințe de presă, la Peking, profesorul Icuo Oyama, Președintele Comitetului Japonez pentru Apărarea Păcii, Laureat al Premiului Internațional Stalin «Pentru întărirea păcii între popoare», a vorbit despre mișcarea partizanilor păcii în Japonia.

Poporul japonez, a spus profesorul Oyama, cere creșterea unei economii pașnice și dorește lărgirea legăturilor economice cu China și cu celelalte țări ale lumii. Studenții japonezi luptă umăr la umăr cu muncitorii și țărânii împotriva bazelor militare americane.

Profesorul Oyama a declarat că, vizitând Uniunea Sovietică și China, cel mai mult l-a impresionat atmosfera de pace în care se realizează construcția economică în aceste țări. «În timpul vizitei mele în Uniunea Sovietică și China, a spus Oyama, m'a impresionat puternic marea prietenie a popoarelor sovietice și chineze față de poporul japonez, și încrederea lor în poporul japonez.

Această prietenie va contribui, fără îndoială, ca poporul japonez să depună toate eforturile pentru a se uni și mai strâns cu popoarele Chinei, Uniunii Sovietice, Coreei și ale altor țări ale lumii, în lupta pentru pace».

*

Clerul australian propovăduiește pacea. La primăria din Sidney a avut loc, la 1 Decembrie a.c., un meeting organizat de filiala australiană a Consiliului Mondial al Bisericilor. Acest meeting s'a desfășurat sub lozincă:

«Creștini — pentru pace!».

Episcopul anglican Moyes — care a luat cuvântul la meeting —, a cerut guvernului australian să recunoască Republica Populară Chineză.

După Episcopul Moyes a vorbit Allan Walter, preot al Bisericii Metodiste, care a cerut ca să se depună toate eforturile necesare, în vederea destinderii actualei tensiuni în relațiile internaționale.

Oameni de cultură din Grecia, despre Uniunea Sovietică. Ziarele grecești au publicat declarațiile membrilor delegației oamenilor de cultură din Grecia despre călătoria făcută în Uniunea Sovietică.

Ziarul «Avghi» arată că propaganda reacționară grecească se străduiește de ani de zile să descrie tabloul «iadului» din Uniunea Sovietică. Acum, declară ziarul, întreg acest «tablou» a fost «distruș».

Efremidis, membru al delegației, scrie în ziarul «Avghi»: «Călătoria noastră în Uniunea Sovietică a deschis o nouă pagină în istoria relațiilor greco-sovietice. Două principii fundamentale domnesc în Uniunea Sovietică: «Asigurarea dreptului la muncă pentru fiecare muncitor, retribuirea după muncă și năzuința neclintită spre pace. În Uniunea Sovietică toți doresc pacea. Pretutindeni unde am fost, am auzit lozincă: «Pace lumii!».

Profesorul Casimatis dela Universitatea din Atena, subliniază, într'un articol publicat în ziarul «Elefteria», că «popoarele Uniunii Sovietice vor pace!».

*

Studentii englezi despre călătoria lor în Uniunea Sovietică. Delegația studențească a Federației Laburiste a redactat o broșură, în care povestește despre călătoria sa în Uniunea Sovietică. Studentii englezi subliniază în primul rând faptul că ei au avut posibilitate deplină de a se familiariza cu toate aspectele învățământului sovietic, a vieții studențești, și că s-au primit răspuns la toate problemele care îi interesau.

Delegații descriu amănunțit sistemul de învățământ și situația materială a studenților sovietici. În cuvinte de laudă ei vorbesc despre amploarea învățământului și despre noile instituții de învățământ din U.R.S.S. Noile clădiri ale Universității de stat din Moscova au produs o puternică impresie asupra delegaților. «Fără indoială — scriu ei — că studenții sovietici și poporul sovietic au tot dreptul să se mândrească cu această minunată realizare a anilor de după război».

În broșură se spune în cheiere: «Delegația a fost profund impresionată de urlașă operă de construcție care se desfășoară pretutindeni; de ritmul și amploarea construcției de locuințe; de excelenta situație alimentară și de prețurile scăzute; de înaltul nivel al ocrotirii sănătății și al învățământului; de egalitatea între toate naționalitățile conlocuitoare din Uniunea Sovietică; de faptul că femeile au drepturi egale cu ale bărbatului; de interesul manifestat în U.R.S.S. față de Anglia și față de poporul englez și de dorința sinceră pe care o manifestă poporul sovietic pentru întărirea prieteniei și colaborării dintre popoarele englez și sovietic».

Din observațiile făcute, delegația a tras următoarele concluzii: «Dacă în Uniunea Sovietică s'ar fi dus pregătirea de război, ea nu ar fi putut înfăptui marile construcții de astăzi; toate părțile poporului sovietic năzuiesc sincer spre pace, deoarece pacea este pentru poporul sovietic garanția ridicării continue a nivelului său de trai...

«Noi, studenții — se spune în cheiere —, putem juca un rol urlaș în opera de îmbunătățire a relațiilor dintre țara noastră și U.R.S.S., în instaurarea unor relații care să se bazeze pe o cunoaștere reciprocă aprofundată și pe aprecierea obiectivă a evenimentelor din ambele țări».

*

Ziua Păcii în Germania. Între 10-12 Decembrie a.c., în orașul Weimar (Republica Democrată Germană), a avut loc «Ziua germană a Păcii din 1953». Populația din Germania a participat pe scară largă la pregătirile în vederea acestui eveniment. În afară de reprezentanții Consiliilor locale ale Păcii din Republica Democrată Germană, au venit la Weimar delegații ale partizanilor păcii din Germania Occidentală și reprezentanți ai mișcării pentru pace din numeroase țări ale Europei. La oraș și la sate au avut loc, în legătură cu aceasta, adunări și meetinguri, la care au fost explicate populației hotărârile ultimei sesiuni a Consiliului Mondial al Păcii.

În cadrul pregătirilor în vederea «Zilei germane a Păcii» s'a dus o largă campanie pentru strângerea de semnături împotriva instalării tunurilor atomice în Germania Occidentală.

*

Pro Pace. După cum transmite postul de radio Șanhai, la 7 Decembrie a sosit în Japonia Ikuo Oyama, Președintele Comitetului Japonez pentru Apărarea Păcii. La aerodrom, Oyama a fost întâmpinat de reprezentanții organizațiilor obștești din Japonia. Dela aerodrom, Oyama a mers la Universitatea Veseda, unde a fost salutată de aproape 10.000 de studenți și profesori.

La 8 Decembrie, Oyama a luat cuvântul la un mare meeting organizat la Universitatea Veseda. El a fost întâmpinat cu căldură de asistență. În cuvântarea sa, Oyama a vorbit despre mișcarea luptătorilor pentru pace, despre necesitatea stabilirii de relații prietenești între Japonia și U.R.S.S., Republica Democrată Chineză și Republica Populară Democrată Coreeană. Reprezentanții organizațiilor obștești, sindicale, de femei, studențești, profesori și alții au salutat pe Oyama.

La banchetul oferit în cinstea lui Oyama la 9 Decembrie, au luat parte reprezentanții ai tuturor partidelor politice din Japonia, inclusiv reprezentanții partidelor conservatoare — liberal și «progresist». La banchet, reprezentanții tuturor partidelor politice din Japonia au rostit cuvinte de salut în cinstea lui Oyama.

Presa japoneză subliniază că sosirea și sărbătorirea lui Oyama s'a transformat într-o largă manifestație a mișcării pentru pace și pentru reglementarea pașnică a relațiilor japo-sovietice.

*

Polonia dorește pacea din tot sufletul. După cum s'a mai arătat, un grup de deputați ai Adunării Naționale Franceze a petrecut o săptămână în Republica Populară Polonă.

Agenția «France Presse» relatează că fostul prim ministru — Eduard Daladier, care a făcut parte din grup, a declarat zăriștilor, printre altele: «Din ruine a renașcut o Polonie nouă, mai puternică. Ea acordă principală atenție reconstrucției și renașterii industriei grele; întreaga țară este un imens șantier... Producția industrială crește cu o rapiditate excepțională...».

Daladier a subliniat că «Polonia dorește pacea din tot sufletul». «Pretutindeni în Polonia, a declarat Daladier, am asistat la manifestări emoționante de prietenie fierbinte față de Franța».

*

Poporul vietnamez ține sus steagul independenței și al păcii. Agenția vietnameză de informații transmite un articol intitulat «Insemnătatea interviului acordat de Președintele Ho Și Mîn corospondentului unui ziar suedez».

Interviul lui Ho Și Mîn acordat corospondentului unui ziar suedez, — se spune în articol —, a avut un mare răsunet în întreaga lume.

«Armata și poporul nostru, — se spune în continuare în articol —, luptă cu hotărâre pentru independență și pace. Dacă guvernul francez respectă cu adevărat independența Vietnamului și este gata să înțeleze tratative cu guvernul vietnamez, pentru a pune capăt acestui război, poporul și guvernul Republicii Democratice Vietnam vor fi gata să accepte propunerea franceză».

În prezent, în Franța și în alte țări, nu numai oamenii muncii, dar și o anumită parte a burgheziei, se pronunță împotriva războiului din Vietnam. La sfârșitul anului 1948, în Adunarea Națională Franceză numai 5 deputați — membri a diferite partide politice — s'au pronunțat împotriva războiului agresiv din Vietnam, abstracție făcând de deputații comuniști. Anul acesta, împotriva acestui război, în afară de deputații comuniști s'au pronunțat 151 de deputați, membri a diferite partide politice.

Poporul vietnamez ține sus steagul independenței și al păcii. El se bucură de mare sprijin din partea popoarelor iubitoare de pace din Franța, din coloniile franceze și din alte țări ale lumii. Anii îndelungați de luptă au arătat că forța poporului este de neclintit.

*

Conferința națională a partizanilor păcii din Franța. În zilele de 12 și 13 Decembrie 1953 a avut loc la Paris Conferința națională a partizanilor păcii, la care au luat parte 500 de delegați sosiți din toate colțurile țării.

După cum anunță «L'Humanité», cu acest prilej au fost examinate problemele luptei pentru asigurarea securității Franței și pentru slăbirea încordării internaționale, precum și problemele ridicate de organizarea mișcării partizanilor păcii și măsurile menite să asigure desfășurarea cât mai largă și cu succes în Franța a campaniei împotriva ratificării tratatelor militariste dela Bonn și Paris și pentru încetarea războiului din Indocina.

Emmanuel d'Astier de la Vigerie a rostit cuvântul de închidere. El a spus că programul mișcării partizanilor păcii corespunde nu numai intereselor și dorințelor poporului, ci el și-a găsit un viu ecou în parlament, fapt confirmat în cursul dezbaterilor cu privire la așa numita «armată europeană».

Participanții la conferință au adoptat în unanimitate un apel către deputații din Adunarea Națională și către membrii Consiliului republicii, un mesaj către Comitetul vietnamez pentru apărarea păcii și o rezoluție privind problemele generale.

În apelul adresat membrilor parlamentului se subliniază că încercarea de a obține ratificarea tratatelor de la Bon și Paris s'a lovit de rezistența poporului francez care și-a pus mari speranțe în comunicatul cu privire la convocarea unei conferințe a reprezentanților celor patru puteri.

Opinia noastră publică, se spune în apel, a urmărit cu o deosebită atenție hotărârile adoptate la conferința din Bermude a reprezentanților celor trei puteri. Aceste hotărâri provoacă obiecțiuni foarte serioase. Proclamând «necesitatea» constituirii «ametei europene», participanții la conferință au încercat în felul acesta să pună poporul francez în fața unui fapt împlinit — renașterea militarismului german — încurajând pretențiile teritoriale ale guvernului de la Bon și căutând să obțină asentimentul Franței la politica germană bazată pe folosirea forței. Poporul francez nu se va declara niciodată de acord cu asemenea fapte. Poporul francez dorește o rezolvare care să asigure securitatea tuturor țărilor europene fără excepție și care să poată crea condițiile pentru dezvoltarea pașnică a Germaniei. El dorește ca din calea ce duce spre realizarea unui acord, să fie înlăturată o asemenea pledică cum este înarmarea Germaniei.

S'a propus convocarea în luna Ianuarie a conferinței celor patru miniștri ai afacerilor externe, se spune în continuare în apel. La această dată, ca urmare a alegerilor prezidențiale, guvernul francez va fi de fapt demisionat. Prin urmare, Franța ar fi lipsită de o adevărată reprezentare la această conferință.

Poporul francez nu poate tolera ca Franța să fie înlăturată în acest mod de la participarea la tratative.

Astfel, la conferința din Bermude reprezentanții francezi au semnat angajamente pe care nu ar fi trebuit să și le asume, după cum au dovedit dezbaterile parlamentare. Prin urmare, ei au nesocotit voința națiunii exprimată în mod legal. Ei au semnat angajamente lipsite de o bază reală.

De aceea ne adresăm organului reprezentativ al națiunii.

Considerăm că un guvern, liber de presiuni din afară, călăuzindu-se numai de interesele naționale, ar putea să contribuie în modul cel mai efectiv la restabilirea încrederii și la colaborarea între toate țările.

În încheiere, în apel se spune:

«Vă rugăm insistent să luptăm pentru restabilirea unei politici externe proprii, pentru restabilirea drepturilor Franței, a rolului ei de mare putere care la hotărâri în mod independent.

Poporul francez așteaptă ca dvs. să refuzați în mod hotărât ratificarea tratatelor de la Bonn și Paris. El cere să i se respecte dorința».

În mesajul către Comitetul vietnamez pentru apărarea păcii se spune:

«Ca și poporul Vietnamului, poporul francez năzuiește spre pace... poporul francez dorește tratative. El știe că aceste tratative sunt posibile. Ele ar permite, se spune în mesaj, «stabilirea unor relații economice și culturale pe bază de egalitate și de respectare a intereselor reciproce». Poporul francez a primit cu mult interes interview-ul acordat de președintele Republicii Democratice Vietnam corespondentului zărilor suedez «Expressen», în cadrul căruia el a declarat că guvernul și poporul Vietnamului sunt gata să examineze propunerile Franței cu privire la armistițiul și la reglementarea problemelor îndochineze pe cale de tratative.

Exprimând voința întregii națiuni, membrii tuturor partidelor cer guvernului francez să se pronunțe pentru tratative prin care să se ajungă la încetarea operațiunilor militare și la stabilirea păcii.

«Mișcarea partizanilor păcii care a desfășurat neobosit campania pentru încetarea războiului în Vietnam și pentru încheierea păcii pe baza respectării independenței popoarelor, va continua cu o energie sporită lupta pentru obținerea acestei rezolvări rezonabile și pentru stabilirea unor relații de prietenie între țările noastre».

Rezoluția cu privire la problemele generale salută convocarea conferinței celor patru puteri subliniind că «guvernul francez», în fața opiniei publice și a parlamentului, nu mai poate renunța la ideea tratativelor cu guvernul Republicii Democratice Vietnam».

Lărgirea mișcării pentru pace în Italia. La Roma a avut loc o importantă reuniune a Comitetului național pentru pace, la care au participat membrii italieni ai Consiliului mondial al păcii și secretarii comitetelor regionale. Au mai participat deasemenea și senatorul Condorelli (partidul național monarhic), senatorii Sereni, Domini, Terracini, Roffi, Bolognesi, Palermo, Valenzi și Leone, deputații Giuliano Pajetta, Scotti, Balendrone, Serbandini, Terranova și Tedesco, profesorii, Santangelo, Macchia și Alessandrini generalul Gastaldi, Don Andrea Gaggero și avocații, Diambrini și Canepa.

Senatorul Sereni, referindu-se la lucrările Consiliului Mondial al Păcii, intrunit la Viena, a scos în evidență ecurile largi ale Apelului partizanilor păcii pentru destinderea încordării internaționale prin tratative. Popoarele trebuie să fie deosebit de vigilente pentru ca manevrele acelor forțe, care sub pretexte demagogice, urmăresc prelungirea războiului rece și împiedicarea tratativelor în Coreea să nu reușească.

Principalul obstacol și pericol — a adăugat senatorul Sereni — îl constituie reînvierea militarismului german, care găsește în comunitatea defensivă europeană expresia cea mai evidentă. Poporul italian împreună cu celelalte popoare din Europa, este chemat la lupta împotriva tratatului pentru crearea armatei europene.

Asupra acestor teme au mai luat cuvântul numeroși oratori.

La încheierea ședinței s'a hotărât organizarea unor mari reuniuni regionale și interregionale în favoarea unei destinderi a încordării internaționale pe cale de tratative. La aceste întruniri vor participa personalități ale parlamentului, oameni de cultură, artiști, activiști și conducători ai filialelor comitetelor regionale pentru pace, care vor face cu acest prilej un raport de activitate pe anul 1953. Primele adunări vor avea loc în regiunile Piemonte, Liguria și Emilia în zilele de 19-20 Decembrie.

HOTĂRIRILE SESIUNII DELA VIENA A CONSILIULUI MONDIAL AL PĂCII

Între 23—28 Noembrie 1953, a avut loc la Viena o nouă sesiune a Consiliului¹ Mondial al Păcii, forul de răspundere al uriașei mișcări mondiale pentru apărarea păcii popoarelor.

Au luat parte la această sesiune 314 delegați și invitați ai Consiliului Mondial din 59 țări; între aceștia au fost mulți fruntași ai acestei mari acțiuni, între cari: savantul profesor Frederic Joliot Curie, Președintele Consiliului Mondial al Partizanilor Păcii; Jean Lafitte, secretarul general al Consiliului Mondial al Partizanilor Păcii; Pietro Nenni, Italia, Vicepreședinte al Consiliului Mondial al Partizanilor Păcii, deputat și Președintele Partidului socialist italian; marele și cunoscutul scriitor Ilya Ehrenburg, Eugène Cotton, Franța; D. N. Pritt, Anglia; profesorul Icuo Ojama, Japonia; Mao Dün, China; Gabriel D'Arboussier, Africa; Alexei Surcov, U.R.S.S.; Gilbert de Chambrun, Franța; Isabelle Blum, Belgia; Joseph Wirth, Germania Occidentală; generalul-maior Sahib Singh Sockey, India; André Bovard, Elveția; profesorul Fenoaltea, Italia; Jacques Denis, secretar general al Federației Mondiale a Tineretului Democrat; academicienii Nesmeianov și Oparin, U.R.S.S.; Dr. Regis, Italia; Tocusaburo Dun, Japonia; George Amado, Brazilia; Antoine Tibet, Liban; Ana Scgh'rs, W. Elfess, Germania; etc., etc.

Dintre slujitorii Cultelor din diferite părți ale lumii, au fost de față: I. P. S. Mitropolit Nicolae al Crutișelor, U.R.S.S.; decanul Hewlett Johnson, preotul Bliss și quackerul Th. Harris, Anglia; pastorul Niemöller, Germania Occidentală; D-ral James Endicott, Canada; pastorul Dr. Koch, Austria; preotul Horac, Cehoslovacia; etc., etc.

Principala problemă a zilelor noastre o constituie destinderea încordării internaționale (încetarea războiului rece), și această problemă a fost desbătută la recenta sesiune a Consiliului Mondial al Păcii.

Pentru slăbirea încordării internaționale, sesiunea din Iunie 1953 — dela Budapesta — a Consiliului Mondial al Păcii a lansat — după cum se știe — ideea tratativelor între cele cinci Mari Puteri, iar partizanii și prietenii păcii au reușit să mobilizeze sute și sute de milioane de oameni cari au împărțit acest punct de vedere, în legătură cu întărirea păcii și securității popoarelor.

Față de această putere — mereu crescândă — a mișcării pentru apărarea păcii popoarelor, anumiți oameni de stat ai guvernelor capitaliste și în deosebi ai guvernului Statelor Unite ale Americii, au început să vorbească și ei despre propuneri, despre tratative și chiar despre pace, fără a părăsi însă diabolicele lor planuri de pregătire a unui nou și sângeros măcel mondial.

În scopul de a torpila marea acțiune dusă de partizanii păcii în vederea slăbirii încordării internaționale, acești oameni de stat, vorbind și ei despre tratative și despre pace — pregătesc febril reînarmarea Germaniei Occidentale — torpilează lucrările armistițiului în Coreea, întrețin războiul în Vietnam, pregătesc reînarmarea Japoniei, încheie diferite alianțe cu caracter militar împotriva U.R.S.S. și a țărilor democratice, întrețin și influențează mereu baze militare aeriene și navale în țările din vecinătatea Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, pe o rețea ce merge din Spania la Pakistan.

Față de această stare a faptelor — nu a vorbelor —, Consiliul Mondial al Păcii a găsit cu cale să se întrunească în această sesiune la Viena, unde s'a discutat pe larg problemele de mai sus, fiind demascată cu țare fățarnică și reaua credință a acestor oameni, «cari cu cuvinte scumpe partizanilor păcii vor să înșele vigilența popoarelor».

În cuvântările rostite la tribuna Consiliului Mondial al Păcii, numeroși participanți au subliniat duplicitatea acestor oameni de stat ai guvernelor capitaliste și au cerut Consiliului Mondial al Păcii să intensifice acțiunea de întărire a păcii, căci popoarele urăsc războiul și iubesc pacea, cea aducătoare de viață, de bucurie, de bună-stare, de fericire.

În vederea destinderii încordării internaționale, participanții la sesiune, prin cuvântările rostite au subliniat necesitatea tratativelor de bună credință între reprezentanții celor cinci Mari Puteri, care, potrivit principiilor Chartei Națiunilor Unite, sunt: Statele Unite ale Americii, U.R.S.S., Republica Populară Chineză, Anglia și Franța.

Prietenii păcii de pretutindeni — sute de milioane de oameni cinstiti — cer cu stăruință respectarea și aplicarea corectă a principiilor Chartei Organizației Națiunilor Unite.

Pentru orice om de bună credință și cu judecată sănătoasă, pare necesar pretextul unor oameni de stat ai guvernelor Statelor Unite, că Republica Populară Chineză nu poate lua parte la dezbaterile și hotărârile O.N.U.-ului, pentru motivul că atunci când a luat ființă Charta O.N.U.-ului, China avea un alt guvern.

Voci tot mai multe din: India, Africa, Japonia, Anglia și chiar din Statele Unite afirmă acest lucru, și totuși oamenii de stat ai guvernului Statelor Unite se încapățânează, rămânând pe această poziție șubredă, care nu ține seamă de realitatea lucrurilor.

Dela tribuna Consiliului Mondial al Păcii a fost arătată această situație și participanții la sesiune au solicitat Consiliului Mondial al Păcii să fie intensificată acțiunea pentru respectarea cu fidelitate a principiilor Chartei O.N.U.-ului.

Dar nesinceritatea unor oameni de stat ai guvernului S.U.A. se vedește și în problema Germaniei. În timp ce vorbesc despre tratative și despre pace, acești oameni reînarmează Germania Occidentală, al cărei tineret vor să-l folosească drept carne de tun într'un nou măcel mondial, prin introducerea acestei țări în așa zisa Comunitate de apărare europeană (C.D.E).

La sesiunea dela Viena s'a arătat cum au reacționat față de această situație poporul francez, belgian, olandez, lupta pe care au dus-o și o duc oamenii cinstiti din aceste țări și din toate țările vecine cu Germania, lupta pe care o duc înșăși germanii conștienți și iubitori de pace, chiar la ei în țară, împotriva remilitarizării acestei țări și împotriva reînvierii nazismului.

Cu o vie satisfacție a fost întâmpinată de participanții la sesiune, propunerea Guvernului Sovietic din 28 Noembrie 1953, prin care propunere s'a cerut guvernelor puterilor apusene convocarea «unei conferințe în care să se examineze de către miniștrii de externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale

Americii, problema Germaniei, inclusiv toate propunerile făcute în cadrul pregătirii conferinței.

«În interesul păcii și securității Europei și a lumii, rezolvarea problemei germane trebuie căutată în direcția indicată de propunerile Uniunii Sovietice. În nota sovietică din 26 Noiembrie 1953 se arată că securitatea Europei trebuie să se bazeze nu pe opunerea țărilor Europei Occidentale, țărilor Europei Răsăritene, ci pe conjugarea eforturilor tuturor țărilor europene. Nota sovietică declară că problema germană, care are cea mai mare însemnătate pentru întărirea securității în Europa, trebuie să fie rezolvată pe calea refacerii unității și independenței Germaniei.

Guvernul Sovietic constată în nota sa că în schimbul de note efectuat până acum nu s'a putut ajunge la stabilirea unor puncte de vedere comune în legătură cu scopurile și cuprinderea tratativelor între Marile Puteri. Tocmai de aceea este necesară în prezent convocarea unei conferințe a miniștrilor de externe ai Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S., care ar putea avea loc la Berlin și care să examineze această problemă. Guvernul Sovietic va participa la această conferință, luând act de declarația cuprinsă în notele similare din 16 Noiembrie 1953 ale puterilor apusene, potrivit căreia aceste puteri nu vor lega participarea la conferință de vreo condiție cu caracter preliminar. Guvernul Sovietic declară totodată că la această conferință va pune chestiunea convocării, într'un viitor apropiat, a unei conferințe a miniștrilor de externe ai Franței, Angliei, S.U.A., U.R.S.S. și R.P. Chineze, în scopul micșorării încordării în relațiile internaționale».

În același fel a fost discutată și problema păcii în Asia — cu referire în primul rând la armistițiul din Coreea și încetarea războiului în Vietnam: «Proclamând hotărârea popoarelor de a nu admite reluarea operațiunilor militare în Coreea. Rezoluția generală a Consiliului Mondial al Păcii cheamă popoarele la vigilență împotriva încercărilor de a zădărnici tratativele prin excluderea țărilor neutre și a Indiei din componența conferinței politice».

Cu aceeași ardoare, dela tribuna Consiliului Mondial al Păcii dela Viena, a fost exprimată, prin cuvântările celor ce au luat parte, neliniștea popoarelor din Europa și Asia, din Orientul apropiat și mijlociu, din America și Africa, în legătură cu crearea unui număr tot mai mare de baze militare pe teritoriul țărilor acestor popoare. Crearea acestor baze militare, navale și aeriene înseamnă în primul rând înrobirea acestor popoare de către S.U.A. și constituie o agravare a încordării situației internaționale, în loc de o destindere.

Deasemenea, participanții la sesiune au subliniat datorită ce o au popoarele lumii de a intensifica lupta pentru interzicerea necondiționată a armelor atomice, cu hidrogen și bacteriologice, pentru reducerea tuturor tipurilor de armament, pentru asigurarea respectării măsurilor luate în această privință, printr'un control efectiv.

Fiind demascată cu toată puterea acțiunea fățarnică și neconstituită a unor oameni de stat ai guvernelor țărilor imperialiste și în deosebi ai guvernului Statelor Unite ale Americii, participanții la această sesiune cer tuturor popoarelor să intensifice activitatea lor pentru realizarea bunului comun și scump tuturor oamenilor cinștiți: pacea popoarelor.

Analiza principalelor evenimente care caracterizează actuala situație internațională — a spus Prof. Fr. Joliot Curie —, arată că este foarte greu să se obțină rezolvarea problemelor concrete într-o atmosferă de puternică încordare internațională. În această atmosferă se fac încercări de derutare a oamenilor și există primejdia ca ei să se lase antrenati de un spirit de cruciadă.

«Aș dori să am posibilitatea să mă adresez direct tuturor acestor oameni și să le spun: «Sunteți credincioși unui anumit regim; credeți — vi s'a repetat chiar atât de des acest lucru — că se urmărește cucerirea voastră și renunțarea de către voi la modul vostru de viață? Că, cu Rușii se pot duce tratative numai dacă își vor schimba orânduirea, iar cu Chinezii — dacă îi vor rechema pe mareșalul din Formosa?».

«După părerea Dvs., ar fi oare rezonabil să se afirme că, cu Americanii s'ar putea duce tratative numai dacă vor lichida capitalismul?»

«Credeți oare că pacea poate fi instaurată numai dacă toți oamenii vor împărtași convingerile dvs.?»

«Dacă nu, nu urmează oare ca împreună cu oamenii, așa cum sunt ei, într-o lume așa cum este ea, să se caute mijloacele pentru micșorarea încordării internaționale?»

«O conferință a reprezentanților celor cinci Puteri, care poartă cea mai mare răspundere pentru menținerea și întărirea păcii, nu ar fi oare cea mai bună cale spre destinderea încordării internaționale?»

«Fie ca reprezentanții celor cinci Mari Puteri să se întâlnească și, printr'un schimb de păreri asupra intereselor și temerilor lor și printr'o discuție în linii generale, asupra problemelor care provoacă divergențe în lumea întreagă, să risipească bănuiele și să destindă atmosfera.

Consider că una din principalele sarcini ale sesiunii noastre este de a găsi cel mai eficace mijloc pentru ca această conferință, atât de necesară, să aibă loc».

Pentru întărirea acțiunii ce se duce în vederea întâlnirii delegațiilor celor cinci Mari Puteri — S.U.A., Republica Populară Chineză, U.R.S.S., Franța și Anglia — Consiliul Mondial al Păcii a adoptat, în sesiunea dela Viena — în unanimitate — hotărârea Comisiei organizatorice, care a întocmit un mesaj adresat organizațiilor și personalităților, care doresc slăbirea încordării internaționale.

Iată cuprinsul mesajului:

«Armistițiul încheiat în Coreea a dat naștere, în lumea cuprinsă de atâta ani de neliniște, speranței că în cele din urmă, încordarea în relațiile dintre Mariile Puteri va slăbi. Dar tratativele care au început întâmpinând nelămurit noi și noi obstacole. Realizarea unui acord în alte probleme de importanță vitală pentru pacea în întreaga lume este dificilă.

Popoarele doresc însă fierbinte slăbirea încordării internaționale. Restricțiile economice și presiunea politică, care însoțesc încordarea internațională, sunt o povară tot mai grea pe umerii popoarelor.

Considerăm că există posibilitatea ca lumea să fie scoasă din această situație.

Diferite forțe politico-sociale acționează în prezent în toate țările în favoarea slăbirii încordării internaționale.

Crește numărul reprezentanților de seamă ai științei, clerului, personalităților politice de seamă, care condamna astăzi folosirea armelor de exterminare în masă.

Opinia publică este alarmată de acumularea crescândă a fel de fel de tipuri de arme.

Toți oamenii cu judecată sănătoasă constată că este cu neputință să se rezolve problemele de însemnătate mondială și să se asigure pe deplin valoarea acordurilor, dacă ele au fost încheiate fără participarea guvernului Republicii Populare Chineză.

Reprezentanți cu autoritate ai tuturor partidelor politice din majoritatea țărilor Vest-Europene iași atitudine publică împotriva reluării sub orice formă a militarismului german.

În aceste condiții, considerăm că este necesară unirea eforturilor tuturor organizațiilor și personalităților care doresc slăbirea încordării internaționale. Rezoluția adoptată de Consiliul Mondial al Păcii la 28 Noiembrie 1953, expune punctul nostru de vedere în această problemă. Devine necesară pregătirea de comun acord a unei întâlniri care ar permite să se compare liber diferite puncte de vedere și să se examineze soluțiile posibile. Convocarea în viitorul cel mai apropiat a unei întâlniri internaționale cu un asemenea caracter ar fi, ea înadâși un factor important în slăbirea încordării internaționale.

Deasemenea, în legătură cu toate problemele discutate la această sesiune, membrii Consiliului Mondial al Păcii au adoptat în unanimitate Rezoluția generală al cărei cuprins a devenit acum literă sfântă pentru toți cei ce iubesc pacea și sunt devotați cauzei apărării ei.

Iată cuprinsul Rezoluției:

«Apelul în favoarea tratativelor, adoptat de sesiunea dela Budapesta a Consiliului Mondial al Păcii, a arătat un puternic ecou și s'a bucurat de cel mai larg sprijin. Datorită acestei campanii, ideea reglementării divergențelor internaționale pe calea unor acorduri acceptabile pentru toți, capătă pe ai ce trece o popularitate din ce în ce mai mare și se dovedește rodnică.

Încetarea operațiunilor militare în Coreea a constituit o victorie a cauzei păcii. În ceea ce privește Germania, ultimul schimb de note dintre Mariile Puteri dovedește că este cu putință convocarea în viitorul apropiat a unei conferințe a celor patru Mari Puteri.

În ceea ce privește Indochina, ideea încetării operațiunilor militare și a reglementării pașnice cucerește pătură din ce în ce mai largi ale opiniei publice atât din Franța, cât și din Vietnam.

Dar forțele care se opun slăbirii încordării internaționale folosesc cuvântul «tratatative» pentru camuflarea unor acțiuni care urmăresc prelungirea războiului rece. A pune pe interlocutorul tău în fața unor șapte împlinite, nu înseamnă năzuința spre tratative; a încerca să crezi condiții pentru zădărnicierea tratativelor, nu înseamnă a le dori.

Atât în Asia, cât și în Europa, situația în unele regiuni și unele conflicte prezintă o primădie deosebită pentru cauza păcii.

În Coreea, tratativele sunt în primejdie. Tendința de a exclude țările neutre, și mai ales India, din componența conferinței politice, tendința ce afectează în special interesele Asiei, poate zădărnici tratativele. Popoarele nu vor admite reluarea operațiunilor militare în Coreea.

Interesele securității Europei cer reglementarea cât mai grabnică a problemei germane; o asemenea reglementare este cu puțință numai pe calea unei înțelegeri între cele patru Puteri — S.U.A., U.R.S.S., Anglia și Franța. Principala obstacol în calea unei asemenea înțelegeri îl constituie tendința unel din părți de a reface militarismul german și de a include Germania într-o coaliție militară îndreptată împotriva celeilalte părți.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă popoarele Europei să împiedice ratificarea tratatelor cu privire la «armata europeană» și restabilirea militarismului german sub orice formă. Prin aceasta s'ar deschide calea spre un acord între cele patru Puteri în problema germană — acord care va asigura poporului german perspectiva unui viitor pașnic — și va da tuturor popoarelor din Europa o garanție împotriva refacerii forțelor agresive în Germania.

De șapte ani se duce războiul dintre Franța și Vietnam. Acestui război îi pot pune capăt numai tratative directe între părțile beligerante. Consiliul Mondial al Păcii salută propunerea făcută în acest sens de delegația Republicii Democratice Vietnam și sprijinită de delegația Republicii Populare Chineze. Această propunere, la care delegația franceză a dat răspuns favorabil, poate constitui baza unei reglementări.

Consiliul Mondial al Păcii a susținut întotdeauna că amestecul străin, ocupația militară străină, construirea de baze militare pe teritoriul străin, reprezintă o primădie atât pentru independența popoarelor, cât și pentru cauza păcii.

Extinderea acestei politici se constată în țările Orientului apropiat și în America Latină, în Africa. Acest lucru se manifestă în mod deosebit în Europa, unde se fac încercări de a se constitui «comunitatea defensivă europeană», și se creează baze atomice americane în Spania; în Asia, unde se înfăptuiește ocupația străină, se intensifică reînarmarea Japoniei și unde S.U.A. încearcă cu perseverență să creeze baze militare în Pakistan. Această ultimă încercare prezintă primejdia răspândirii psihozelor de război în rândurile sutelor de milioane de oameni dintr-o regiune o globului pământesc.

Cursa din ce în ce mai intensă a înarmărilor și producția de arme de exterminare în masă reprezintă o povară insuportabilă și o primădie îngrozitoare pentru întreaga lume.

În cursul campaniei sale de strângere de semnături pe Apelul de la Stockholm și în Holdrurile Congresului de la Varșovia, Consiliul Mondial al Păcii a atras atenția întregii lumi asupra acestei probleme.

Consiliul Mondial al Păcii își exprimă regretul că O.N.U. n'a ajuns la un acord asupra acestor probleme și recomandă să se continue eforturile în vederea interzicerii necondiționate a armelor atomice și bacteriologice, și a reducerii considerabile a tuturor tipurilor de arme, instituindu-se totodată un control efectiv.

În sfârșit, Consiliul Mondial al Păcii reamintește că dacă este necesar să se înceapă tratative în toate problemele, luate aparte, el a considerat totdeauna și consideră că conferința celor cinci Mari Puteri continuă să rămână cel mai eficace mijloc pentru slăbirea încordării internaționale.

Această conferință va putea, din inițiativa oricărui participant, să examineze orice problemă pe care o consideră ca fiind una din cauzele încordării internaționale și să ajungă la acorduri generale, acceptabile pentru toți.

Refuzul persistent de a se recunoaște Republicii Populare Chineze locul ce îi se cuvine în mod legal în instanțele internaționale, este un obstacol în calea convocării unei conferințe a celor cinci Mari Puteri.

Acest refuz, care contravine intereselor tuturor statelor, este condamnat din ce în ce mai aspru de către opinia publică mondială.

Charta Organizației Națiunilor Unite pune la dispoziția popoarelor un instrument care permite să se stabilească o pace tramică. Popoarele trebuie să obțină respectarea Chartei. Atentatele împotriva Chartei au pus întreaga lume în fața unor mari greutăți.

Revenirea la litera și spiritul Chartei vor ajuta popoarele să-și asigure securitatea și independența și să se creeze posibilitatea unei adevărate colaborări între națiuni, în scopul desvoltării resurselor lor economice, a bunei-stări și a culturii lor.

Neliniștea și teama, mizeria și sărăcia care, ca urmare a războaielor rece și a cursei înarmărilor, sunt o povară grea pe umerii oamenilor, pot și trebuie să fie înlăturate pe calea luptei popoarelor, de care în ultima instanță depinde soarta păcii.

*

La sesiunea Consiliului Mondial al Păcii dela Viena, a luat parte și o delegație a poporului român, alcătuită din: Acad. Prof. N. Hortolomei, președintele delegației, Prof. Univ. Florica Mezincescu, membră a Consiliului Mondial al Păcii, Prof. Univ. Sorin Toma, membru al Consiliului Mondial al Păcii, pianistul Valentin Gheorghiu, ziaristul I. Fântânaru și semnatarii acestor rânduri.

Din partea delegației noastre a vorbit Prof. Univ. Florica Mezincescu. Delegația poporului nostru a arătat — între altele — ce folositoare sunt realizările întâlnirilor internaționale, referindu-se la Festivalul Mondial al Tineretului, ținut în vara anului 1953 la București, cum și dragostea de pace a poporului nostru, care își construiește o viață nouă, profund conștient că este un factor de seamă în această mare acțiune a frontului păcii.

La sesiune au luat parte — cum am mai arătat — și slujitorii ai Cultelor din diferite părți ale lumii.

Au luat cuvântul la tribuna Consiliului: I.P.S. Mitropolit Nicolae al Crutișelor, pistorul Niemöller din Germania Occidentală, D-rul James Endicott, Canada, și quackerul Th. Haris Klein Anglia.

Foarte mișcătoare a fost cuvântarea rostită de I.P.S. Mitropolit Nicolae al Crutișelor. Acest strălucit Ierarh al Bisericii Ortodoxe Ruse este o figură bine cunoscută în marele front al partizanilor păcii. A fost prezent la toate manifestările mondiale ale acestei uriașe mișcări și glasul său înaripat a fost auzit de pretutindeni. Cuvântările I.P.S. Sale impun totdeauna, prin înălțimea ideilor cărora le dă grai și prin incomparabila frumusețe stilistică în care știe să înveșmânteze aceste cuvântări. Ascultându-l, gândurile și se duc departe, coborând prin negura istoriei, la vremurile când Profeții Vechiului Testament își rosteau cuvântările lor prin fulgerile celor mai îndrăznețe figuri literare. Chipul său blând, dar hotărât, dă o strălucire cu totul particulară acestor cuvântări, rostite dela tribuna marilor Congrese internaționale închinată luptei pentru triumful păcii în lumea întreagă. Acest mare apostol al păcii a izbutit să cucerească multe inimi pentru biruința deplină a celei mai nobile năzuințe a tuturor oamenilor de bine din vremea noastră: o pace tramică între toate popoarele lumii.

Pentru noi, preoții Bisericii Ortodoxe Române, cuvântarea rostită de I.P.S. Mitropolit Nicolae constituie un îndreptar luminos, de care ne vom călăuzi în activitatea noastră viitoare, cu multă însuflețire.

*

Hotărârile adoptate de Consiliul Mondial al Păcii dela Viena constituie acum pentru toți iubitorii de pace de pretutindeni, un vast program de activitate.

În ziua de 23 Decembrie 1953, în sala Consiliului Central al Sindicatelor din București din Bul. Magheru, delegația poporului român care a luat parte la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii dela Viena, a făcut o dare de seamă în fața membrilor Comitetelor de Luptă pentru Pace din Capitala Patriei noastre.

Au participat mulți cetățeni din diferite straturi sociale: gospodine, mici meseriași, muncitori, pensionari, funcționari, profesori, preoți, etc., etc.

Adunarea a fost prezidată de Acad. Prof. Petre Constantinescu-Iași, Ministrul Cultelor și Vice-președinte al Biroului Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Au luat cuvântul la această Adunare: Acad. Prof. N. Hortolomei, președintele delegației care a participat la sesiunea dela Viena, Prof. Univ. Florica Mezincescu, membră a Consiliului Mondial al Păcii și cel ce semnează aceste rânduri, care a spus următoarele:

Dragi prieteni,

«Mișcarea mondială pentru apărarea păcii — cea mai mare și mai organizată acțiune a lumii contemporane — încă dintru început s'a bucurat și de sprijinul multor deservenți ai diferitelor religii și Confesiuni de pe întinsul globului pământesc.

«La Congreșele Partizanilor Păcii din Paris, Praga și Varșovia, la Congresul Popoarelor dela Viena, cum și la diferitele congrese naționale pentru apărarea păcii în diferite părți ale lumii, între prietenii păcii au participat și deservenți ai Cultelor religioase, care în numele credincioșilor respectivi și-au dat adevăratele lor hotărâți pentru susținerea și întărirea acestei sfinte și nobile acțiuni de apărare a păcii în lume.

Creștini și budiști, mahomedani și mozaici, ortodocși, catolici sau protestanți de diferite nuanțe, din Anglia și din Franța, din Uniunea Sovietică și din China, din India și din Australia, din America și din Africa — de pretutindeni, indiferent de felul slujirii Dumnezeului cărui ei se închină — acești cinstiți și conștiinți slujitori — înrolați trup și suflet în această mare acțiune, și-au manifestat atașamentul lor sincer în sfânta cauză a apărării păcii între popoare.

La recenta sesiune a Consiliului Mondial al Păcii dela Viena, din Noembrie 1953 — au participat deasemenea mulți slujitori ai Cultelor, unii din ei, ca Mitropolitul Nicolae al Crutițelor din U.R.S.S., Decanul Johnson și preotul Bliss din Anglia, D-rul Endicott din Canada, în calitate de membri ai Consiliului Mondial al Păcii, iar alții ca bătrânul quacker Theodor Haris și pastorul Koch din Cehoslovacia și mulți alții din Polonia, Germania, Ungaria, etc., ca invitați.

Au luat parte deasemenea delegați ai unor organizații religioase, ca de exemplu: Walter Diehl din Germania Occidentală sau Fehrer Friedrich din partea organizației religioase «Pax Christi», alții din Belgia, din Franța, din Italia și din alte țări.

«Din pricina convingerilor mele religioase — a spus quackerul Th. Haris — eu nu fac parte din niciun partid. Dar sunt încredințat că toți oamenii cinstiți trebuie să trăiască în pace. Deaceia, cu toată vârsta mea înaintată (bătrânul are 84 ani) — m'am hotărât să accept invitația și să particip la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, dela Viena.

«Vreau astfel să arăt că la această mișcare pot și trebuie să participe toți oamenii».

În legătură cu marea problemă a zilelor noastre: slăbirea încordării internaționale pe calea negocierilor de bună credință, cum și în privința chestiunilor înstrânsă legătură cu aceasta și anume: problema păcii în Asia — Coreea și Vietnam; problema păcii în Europa — unificarea Germaniei și pacea cu o Germanie unită și democratică, cum și în problema armelor atomice, cu hidrogen sau bacteriologice, în toate aceste probleme, deservenții Cultelor cari au luat cuvântul la tribuna Consiliului Mondial al Păcii, au arătat alături de ceilalți vorbitori convingerile lor sincere și nepărtinitoare.

Pastorul Martin Niemöller din Germania Occidentală și-a exprimat convingerea că în acea din urmă jumătate a anului, înțelegerea lumii despre lupta pentru apărarea păcii a făcut progrese.

«Dacă Consiliul Mondial al Păcii și eforturile sale, dacă puterile păcii în lume au reușit să obțină succese — și după convingerea sa, au reușit să obțină mari succese — în problema cea grea a conflictului coreean, ca să aducă în sfârșit la masa tratativelor părțile în litigiu, atunci aceasta înseamnă un indiciu bun pentru strădaniile viitoare.

Convingerea oamenilor că avem trebuință de pace și că voim să avem pace — este așa de puternică, încât în momentul în care adversarii stau împreună la masă, pacea s'a câștigat în fond, pentrucă nu-i este nimănui îngăduit, cu privire la foamea de pace a unei omeniri chinuite, să ia asupra-și răspunderea pentru eşuarea acestor tratative.

«În aceasta văd — a încheiat pastorul Niemöller — în fond, teza esențială și importanța deosebită a ceea ce face Mișcarea pentru pacea lumii.

«Noi venim pași pe acest drum plin de fâgâciușe, cu perseverență și cu multă răbdare».

«Integrându-se în lupta pentru pace, — a spus Mitropolitul Nicolae al Crutițelor —, masele de credincioși din Islamism, din Budism și din alte religii ale Asiei și Africii, constituie o forță uriașă de rezistență împotriva războiului.

«Mișcarea creștină de apărare a păcii sporește și ea, Measemenea.

«Un număr tot mai mare de creștini de diferite Confesiuni se opresc la singura soluție: să lupte pentru pacea internațională, alături de popoare și nu alături de partizanii războiului...

«Un război mondial în zilele noastre? Imaginația nu poate să ne prezinte ororile și consecințele lui! Rapiditatea avioanelor super-sonice, puterea bombelor cu hidrogen, care prefac în cenușă tot ce este însuflețit, pe întinderi enorme. Iată ce soartă se pregătește omenirii! Că viitor o așteaptă, dacă se vor pune în acțiune mijloacele de distrugere!...

«Nu se poate uita însă, că solidaritatea sutelor de milioane de creștini în apărarea păcii nu este o abstracție și ar fi greu să nu se țină socoteală de un astfel de factor; ceva mai mult este faptul, că alături de ei se găsesc milioane și milioane de musulmani, de budiști și de israeliți.

«Eu, a spus în încheiere Mitropolitul Nicolae —, adresez un apel fierbinte către creștinii și credincioșii tuturor religiilor din lume, ca să fim uniți în cauza sfântă a apărării păcii și în lupta împotriva acțiunilor agresive ale dușmanilor păcii.

Oricare ar fi greutatea problemelor pe care o pune înaintea noastră lupta împotriva spiritului de violență și ură, noi nu vom înceta de a chema pe oameni să fie de bună credință, să se înțeleagă reciproc, pentru ca să nu rămâne asupra orașelor și țărilor noastre plângerile amare ale lui Ieremia, și pentru ca pământul nostru să nu devină pustiu».

Dragi prieteni,

Slujitorii Cultelor din țara noastră sunt înrolați, în marea lor majoritate, în această uriașă acțiune de apărare a păcii.

Faptul că întreg poporul nostru luptă cu hotărâre în acest mare front, le este de un mare ajutor. Se adaugă faptul că conducătorii Cultelor din țara noastră — întruniți în mai multe rânduri din inițiativa I.P.S. Patriarh Justinian, Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Române, le-au adresat sfaturi și indemnuri pentru ca acțiunea lor să fie mai eficace și mai rodnică în fapte ale păcii.

Hotărârile recentei sesiuni a Consiliului Mondial al Păcii dela Viena, constituie pentru noi, slujitorii Cultelor religioase din Republica Populară Română, un indemn în plus ca să fim mai devotați și mai sărguincioși în această luptă.

Cât privește pe slujitorii și credincioșii Cultelor creștine, ei sunt cu atât mai îndemnați să-și sporească eforturile lor prin faptul că prăznuiesc în curând marea Sărbătoare, când cuvintele «Pace și bună învoire între oameni» se fac mai mult auzite ca criticând altădată.

Noi cunoaștem prea bine că și brațul muncitorului din fabrică, și mâna plugarului dela coarnea plugului, și fruntea cărturarului din bibliotecă sau din laborator, sunt folosite astăzi în țara noastră, pentru a se crea o viață mai bună, de lumină, de frumusețe și de belșug pentru cei mulți.

Iar când văzduhul se întuneacă și când peste împărăția de lumină a păcii se întind umbrele sinistre ale războiului și ale morții, când se aude croncănitul corbilor, prevestitori de tristețe și de durere, desigur că orice om cinstit își dă seama că odată cu aceasta coboară în sufletele noastre deznădejdea, tristețea, moartea!...

Noi, slujitorii Cultelor, nu putem uita însă, că doctrina fiecărei religii și fiecărei Confesiuni căreia aparținem, ne poruncește pacea aducătoare de nădejdi, de bucurie, de viață!

Noi cunoaștem prea bine că nu poate fi viață adevărată fără pace!

Deaceia, împreună cu toți credincioșii noștri, înalță cu toți cetățenii patriei noastre, ne vom închina toate puterile noastre de muncă acestei nobile cauze a apărării păcii, stărind cu timp și fără timp ca hotărârile sesiunii Consiliului Mondial al Păcii dela Viena să fie traduse în viață, spre binele și fericirea întregii omeniri.

Trăiască pacea între popoare!

Ierarhii Sfintei noastre Biserici, în frunte cu I.P.S. Patriarh Justinian, sunt încredințați că preoții ortodocși își vor însuși hotărârile sesiunii Consiliului Mondial al Păcii dela Viena și se vor strădui ca fiecare credincios să cunoască aceste hotărâri și să fie, deaceia, luptători mai convinși pentru această sfântă cauză de apărare a păcii în lume.

Pr. ALEXANDRU IONESCU

EVENIMENTE ISTORICE

SASE ANI DELA PROCLAMAREA REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

La 30 Decembrie 1953, întregul nostru popor sărbătorește cu nestăvilit entusiasm și cu încredere nețărmurită în justetea cauzei sale, — una din marile sărbători naționale: împlinirea a 6 ani dela proclamarea Republicii Populare Române.

Lupta dârză, statornică și neînfricată a poporului nostru — sub conducerea celor mai buni fii ai săi — a pus capăt pentru totdeauna la 30 Decembrie 1947, domniei întunecate a hohenzollernilor, de al căror blazon sfărâmat va rămâne pururea legată amintirea celor 11.000 de țărani uciși în răscoala din 1907, a muncitorilor omoriți la 13 Decembrie 1918 și în Februarie 1933, ca și amintirea înfeudării patriei noastre prădalnicelor trusturi și monopoluri străine, a instaurării dictaturii fascisto-antonesciene și a sprijinirii nebunescului război împotriva popoarelor sovietice.

Statul nostru democrat popular a luat ființă în condițiile favorabile create prin eliberarea României de către eroica armată sovietică, eliberare care a dat putință poporului muncitor să doboare dictatura fascistă și să alunge monarhia exploatoare, în jurul căreia se concentrău toate forțele reacționare interne, toate păturile exploatoare ale norodului truditor. «Timp de veacuri întregi, poporul nostru, subjugat de d'feriți cotropitori și cuceritori, a cunoscut diferite orânduirii politice, care întâreau mereu stăpânirea exploatatorilor străini și băștinași, pe grumajii poporului jefuit și înrobit. Veacuri de-a rândul a luptat poporul pentru libertate și independență, dar abia prin făurirea Republicii Populare a dobândit el o patrie adevărată, în care stăpân e norodul, «nu tagma jefuitoare».

Marile cuceriri democratice, dobândite de poporul nostru, în cei șase ani care au trecut dela proclamarea Republicii Populare Române, demonstrează elocvent, prin puterea faptelor, superioritatea statului democrat-popular — stat al oamenilor muncii dela orașe și sate — față de vechiul stat burgez. Această superioritate a orânduirii noastre de stat asupra democrației burgeze «izvorăște din aceea, că ea reprezintă adevărata democrație, democrația celor mulți, că întreaga putere de stat, ca și

uzinele, băncile, minele, bogățiile subsolului se află, nu în mâinile câtorva familii de milionari, ci în mâinile milioaneilor de oameni ai muncii, iar temelia trainică a tuturor libertăților clasei muncitoare este eliberarea de sub jugul exploatării. Participarea activă a masselor celor mai largi la conducerea treburilor obștești constituie unul din principalele izvoare ale tăriei statului democrat popular. Noul aparat de stat slujește interesele poporului», nu interesele meschine ale unei mâini de trântori.

Biruințele obținute de patria noastră — în construirea vieții celei noi — sunt o mărturie vie a dinamismului creator, a forței sale vitale și a puterii regimului democrat popular.

Cei șase ani care au trecut dela proclamarea Republicii Populare Române, «sunt ani de minunate roade, în cursul cărora patria noastră a început să se transforme într'un ritm neîntâlnit încă în istoria ei, dintr'o țară înapoiată într'o țară industrială înaintată, cu o agricultură mecanizată», lăsând în urmă, ca pe o amintire sumbră, vremea când plugul de lemn și grapa de mărăcin constituiau aproape singurele vehicule în inventarul agricol al lumii noastre de la sate.

Țara noastră, care — sub stăpânirea vechilor regimuri politice — «era nevoită să importe până și ace de cusut, furci și coase, fabrică azi tractoare, locomotive, utilaj petrolifer, vapoare» etc.

Mărețele construcții realizate și cele pe cale de înfăptuire oglindesc fidel avântul nestăvilit al construcției pașnice și creatoare a poporului eliberat de sub jugul oricăror servituți, popor făuritor al vieții celei noi, popor care pășește mândru spre bunăstare și fericire.

Nenumărate sunt realizările obținute în toate ramurile economiei noastre naționale, «realizări cu care poporul se poate mândri pe drept cuvânt». Și acestea sunt rodul muncii strădălnice, devotate și entuziaste a oamenilor muncii din fabrici, din laboratoare, din mine, de pe ogoare, și de pe toate șantierele patriei noastre, rodul avântului lor patriotic, ca și rodul ajutorului continuu, multilateral și neprecupețit al marelui nostru vecin și prieten dela Răsărit, — Uniunea Sovietică.

Volumul producției industriale — în anii puterii populare — a sporit cu mult față de cea mai ridicată producție din epoca trecutelor regimuri politice. În anul 1953, «volumul producției industriale este de circa 2,5 ori mai mare decât în 1938 și de 3,5 ori mai mare decât în 1948».

O deosebită dezvoltare au căpătat industria petroliferă, industria carboniferă, industria electrotehnică, industria chimică, industria construcției de mașini-unelte, industria de tractoare și mașini agricole, industria de mașini textile, industria cinematografică, etc.

Pe o linie mereu ascendentă se află și industria bunurilor de larg consum, «producând astăzi cantități mult mai mari decât cele atinse în 1938. În 1952 s'au produs cu 90% mai multe țesături de bumbac, cu 110% mai multe țesături de lână, cu 40% mai multe țesături de mătase, cu 110% mai multe tricotaaje de bumbac, cu peste 180% mai multe tricotaaje de lână, cu 167% mai multă încălțăminte de piele decât în 1938».

Industria alimentară a luat și ea o importantă dezvoltare, sporindu-se capacitatea de producție a fabricilor vechi și construindu-se noi fabrici de pâine de ulei, de paste făinoase, de prelucrarea fructelor, de conserve de legume, de conserve de pește, de conserve de carne, etc.

Țărănimea muncitoare — după cucerirea puteri de oamenii muncii — a înregistrat însemnate succese, starea ei materială și culturală fiind în continuă creștere. Consumul propriu al gospodăriilor țărănești a sporit și el. Școlile, instituțiile de sănătate, așezămintele de cultură, se înmulțesc neîncetat.

Prin liber consimțământ aproape 300.000 de familii de țărani muncitori au încheiat peste 1.980 de gospodării colective și circa 2.000 de întovășiri, obținând — prin muncă planificată și îndrumată după principiile agrotehnice — recolte bogate și însemnate venituri.

Tot mai întinse suprafețe de teren sunt cultivate cu plante tehnice; bumbacul este cultivat de tot mai numeroși țărani muncitori.

Nivelul material și cultural al oamenilor muncii a crescut neconținut în anii puterii populare. Flagelul șomajului, care bântuia în trecut în sânul lumii muncitoare, a fost definitiv lichidat în patria noastră. În Republica Populară Română, datorită avântului neconținut al economiei noastre, nu se mai poate vorbi despre șomaj, ci de nevoia mereu crescândă de noi forțe de muncă.

Pe țărâm social-cultural s'au făcut investiții atât de importante, cum nici n'am fi putut visa în epoca stăpânirilor trecute. Numai în perioada 1949—1953, s'au investit peste trei miliarde de lei, pentru construcții de locuințe muncitorești, pentru ridicarea de școli, cămine culturale la orașe și la sate, teatre, cinematografe, etc.

Pentru protecția muncii, pentru asigurări sociale, pentru odihna celor ce muncesc, sunt alocate anual importante sume. Numărul celor trimiși anul acesta la odihnă și la cură s'a ridicat la circa 443.000, dintre care 118.000 de copii. Deci cu peste 100.000 mai mulți decât în anul 1952.

De asemenea, s'au obținut îmbunătățiri însemnate în domeniul îngrijirii sănătății poporului, construindu-se noi sanatorii, spitale, dispensare și alte instituții pentru îngrijirea sănătății. Drept urmare, mortalitatea generală a scăzut dela 19,1% în 1938, la 11,7% în 1952, iar mortalitatea infantilă dela 17,9% la 10,5%.

Avântul revoluției culturale este ilustrat prin fapte grăitoare, ca sporirea numărului celor ce învață în școli elementare, medii, profesionale și superioare până la peste 2.500.000, adică de două ori mai mulți decât în 1938. Radical schimbate sunt și condițiile învățământului, elevii și studenții bucurându-se de grija statornică și sprijinul permanent al statului. Numeroasele lucrări distinse cu Premiul de Stat oglindesc fidel marile progrese ale științei, tehnicii, literaturii și artei puse în slujba poporului și a fâuririi vieții celei noi.

În Statul nostru democrat-popular s'a pus capăt pentru totdeauna sălbaticii prigoane la care erau supuse minoritățile naționale în timpul trecutelor regimuri politice, asigurându-li-se deplină egalitate în drepturi cu poporul român. Republica Populară Română este, azi, patria iubită a tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate.

Întreg ansamblul vieții noastre celei noi vădește prin puterea faptelor, «că niciodată nu a avut poporul nostru o orânduire de Stat atât de puternică și de trainică, cum este Republica Populară». Alegerile de deputați pentru Sfaturile Populare au constituit o mărturie elocventă a dra-

gostei poporului nostru pentru Republica Populară Română, o demonstrație puternică a unității de nezdruccinat a poporului în jurul conducătorilor săi, a tăriei și vitalității statului democrat-popular.

Chezășia cea mai sigură a mersului nostru înainte o constituie patriotismul inflăcărât al oamenilor muncii. «Mândria pentru marile sale cuceriri revoluționare, imaginea patriei care a devenit un vast șantier al muncii pașnice și creatoare, perspectiva viitorului luminos oțlesc voința poporului, făcându-l să biruie toate obstacolele ce stau în calea luptei pentru fericirea patriei». Patriotismul luminat ia forme concrete în munca plină de avânt a stahanoviștilor și frunțașilor în producție; în truda entuziastă a țărănimii muncitoare pentru recolte tot mai îmbelșugate; în lupta intelectualilor devotați poporului pentru o cultură cât mai înaltă; în combaterea hotărâtă a oricăror manifestări dușmănoase; în vigilența revoluționară, pe care o dovedesc toți fiii buni ai Patriei întru descoperirea și lichidarea tuturor uneltirilor vrăjmașe dinlăuntru sau dinafară, împotriva viitorului fericit pe care și-l făurește poporul nostru.

Patriotismul acesta inflăcărât este indisolubil legat de marea și nețărmurita dragoste și recunoștință pe care întregul nostru popor le poartă Uniunii Sovietice, — eliberatoarea, prietena, învățătoarea și îndrumătoarea noastră pe căile progresului, păcii și fericirii. Fără ajutorul de zi cu zi al Uniunii Sovietice, marile victorii obținute de poporul nostru în făurirea vieții celei noi ar fi rămas un vis neîmplinit. Politica de alianță și prietenie cu Uniunea Sovietică — cucerire istorică a poporului nostru, scumpă tuturor ca lumina ochilor — este chezășia suveranității, independenței și viitorului însoțit al Patriei noastre.

Cea de a șasea aniversare a Republicii Populare Române găsește poporul nostru muncitor în plină luptă pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, pentru întărirea economică și politică a Patriei, pentru sporirea capacității de apărare a scumpei noastre Republici Populare și a viitorului fericit ce și-l făurește.

Sărbătorim cea de a șasea aniversare a Republicii Populare Române, în condițiile succeselor dobândite de întregul lagăr al păcii și democrației, în frunte cu Uniunea Sovietică, în lupta pentru destinderea internațională, pentru preîntâmpinarea unui nou război mondial. «Poporul român este un popor profund iubitor de pace și adânc interesat în menținerea unei păci trainice și în crearea unei securități internaționale. De aceea el sprijină din toate puterile orice inițiativă și propunere menită să slujească în mod real cauza destinderii internaționale... Poporul român, care desfășoară o mare operă de construcție în scopul ridicării permanente a nivelului său de trai material și cultural, este profund interesat în triumful nobilei cauze a păcii, căreia îi dedică întreaga sa energie creatoare; este profund interesat în stabilirea de relații de colaborare întemeiate pe egalitate în drepturi între toate popoarele lumii și prețuiește toate eforturile îndreptate în această direcție».

Pășind în cel de al șaptelea an al Republicii Populare Române, poporul nostru privește cu încredere perspectivele mărețe ale unor noi victorii pe frontul construcției pașnice. «Zorii unei vieți noi — a spus Dl. Gheorghe Gheorghiu-Dej, Președintele Consiliului de Miniștri — s'au ridicat deasupra patriei noastre. Un viitor luminos se deschide în fața poporului

nostru muncitor. Pentru făurirea acestui viitor, merită să ne dăm fiecare toate forțele, toate cunoștințele, tot elanul revoluționar».

Biserica Ortodoxă Română — clerul și credincioșii ei — împărtășește deplin entuziasmul și bucuria cu care întregul nostru popor muncitor sărbătorește cea de a șasea aniversare a Republicii Populare Române. Mereu alături de toate năzuințele generoase și creatoare ale poporului, mereu sprijinirea a făuritorilor vieții celei noi, mereu prezentă cu obștea ei credincioasă, — alături de oamenii muncii — pe șantierele construcției viitorului fericit al patriei, Biserica Ortodoxă Română este de față, și în ziua acestei sărbătorești aniversări, cu rugăciunile ei fierbinți către Părințele Ceresc, pentru bunăstarea, înflorirea și pacea scumpei noastre Republici Populare Române.

La 30 Martie 1948, cu prilejul depunerii jurământului de credință către Republica Populară, Inalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian — vorbind în numele tuturor membrilor Sfântului Sinod, a clerului și credincioșilor Bisericii noastre — a spus:

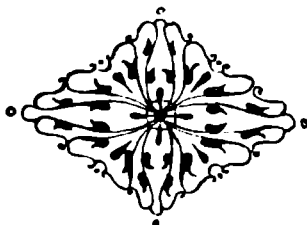
«Legământul pe care conducătorii Bisericii Ortodoxe Române l-au făcut astăzi, prin jurământul pe care l-au depus pentru sprijinirea și apărarea Republicii Populare Române, nu este numai un act de legalitate față de noua formă a noastră de stat, ci și un act prin care recunoaștem că trebuie să colaborăm și să sprijinim regimul nostru de democrație populară, în zidirea cea nouă, în așezarea cea nouă a statului nostru, Republica Populară Română... Noi suntem în slujba poporului român, tot așa cum suntem în slujba Bisericii lui Hristos».

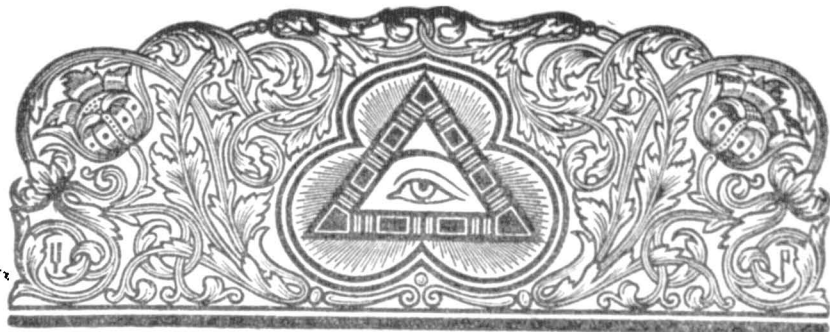
Anii care s'au scurs în alvia vremii au dovedit, că legământul de loialitate al Bisericii Ortodoxe Române către Republica Populară Română, nu a fost un simplu act formal, ci o profesiune de credință, întărită prin fapte grăitoare, care au arătat că Ierarhii, clerul și obștea credincioasă ortodoxă slujesc năzuințele poporului român cu aceeași înflăcărată dragoste, cu care slujesc Bisericii lui Hristos.

De aceea, împreună cu întregul nostru popor muncitor, Biserica Ortodoxă Română rostește, din inimă curată și cuget neprihănit:

Trăiască și înflorească Republica Populară Română, patria liberă a tuturor oamenilor muncii!

D. V. SADEANU

VIAȚA BISERICESCĂ ÎN CUPRINSUL MITROPOLIEI

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

CONSFĂTUIREA REPREZENTANȚILOR CULTELOR RELIGIOASE DIN REGIUNEA PLOEȘTI

La 29 Decembrie 1953 s'a ținut în orașul Ploești, în sala de ședințe a Sfatului Popular al orașului Ploești, o consfătuire cu reprezentanții Cultelor religioase din regiunea Ploești, în cadrul luptei pentru pace.

Au fost prezenți la consfătuire un număr de 34 reprezentanți ai Cultelor religioase: Protolerei și raloane, preoți din partea Cultului Romano-Catolic, reprezentanți Cultului Mozaic, pastori din partea Cultului Adventist de ziua 7-a, creștinii după Evanghelle, Cultul Baptist, Cultul Penticostal.

Din partea Comitetului de Luptă pentru Pace al regiunii Ploești a participat Dl. Plăcintă Tănase, secretarul comitetului.

Au luat parte și împuterniciții Ministerului Cultelor. Pentru conducerea lucrărilor a fost ales un prezidiu format din următorii: Dl. Plăcintă Tănase, Pr. Al. Vlădulescu, Protoiereul regiunii Ploești, Pr. Varga Francisc, din partea Cultului Romano-Catolic, Irimia Radu din partea Cultului Adventist de ziua 7-a, David Teodorescu din partea Cultului Creștin după Evanghelle și împuternicitul Ilie Matei.

Ședința a fost deschisă de Dl. Plăcintă Tănase, care a arătat scopul acestei consfătuiri.

Evenimentele importante petrecute dela consfătuirea, din 24 Septembrie 1953, ne-au determinat să ne intrunim din nou și să luăm în discuție problemele la ordinea zilei. Un eveniment de o covârșitoare importanță a fost sesiunea Consiliului Mondial al Păcii dela Viena. În această sesiune au fost emise importante documente în vederea destinderii situației în relațiile internaționale. Aceste documente trebuie popularizate pentru a fi cunoscute de toată lumea. Să se cunoască creșterea forțelor păcii, cum și intențiile agresorilor de a declanșa un nou război. Constatăm că și de data aceasta, Dvs., reprezentanții Cultelor religioase, ați răspuns la invitația Comitetului Regional de Luptă pentru Pace. Aceasta constituie o dovadă că între preocupările Dvs, stă ca punct esențial problema luptei pentru pace.

D-sa anunță apoi ordinea de zi a consfătuirii:

1. Prelucrarea documentelor sesiunii Consiliului Mondial al Păcii dela Viena, în legătură cu propunerile destinderii încordării în situația internațională.

2. Discuții și aflarea de noi metode în vederea participării tot mai active a credincioșilor tuturor Cultelor religioase la acțiuni practice pentru apărarea păcii.

A prezintă Părintele Protoiereu Al. Vlaiculescu, membru în Comitetul Regional de Luptă pentru Pace.

Se dă cuvântul Pr. Vasile Constantinescu, Protoiereul raionului Ploești, care face prelucrează temei: «Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii dela Viena, în legătură cu destinderea încordării situației internaționale». P.C. Sa prezintă o lucrare bine documentată, în care a analizat destăterile sesiunii și documentele adoptate, trasând în încheiere sarcinile ce revin reprezentanților Cultelor religioase în vederea antrenării credincioșilor în lupta pentru apărarea păcii.

La punctul 2 de pe ordinea de zi: — Discuții —, se dă cuvântul Pr. Gh. Tache, Protoiereul raionului Târgoviște, care spune: «La 6 Decembrie 1953, în toate bisericile din raion, preoții au prelucreat documentele sesiunii Consiliului Mondial al Păcii dela Viena în fața enoriașilor. Preoților și reprezentanților Cultelor le revine datoria să popularizeze aceste documente în rândurile credincioșilor». Scoate în relief răsunetul pe care l-a avut nota Guvernului Uniunii Sovietice, cu privire la interzicerea totală a armei atomice și cu hidrogen, ca arme de exterminare în masă a populației, cum și discursul lui Eisenhower și răspunsul Guvernului Sovietic la acest discurs. Răspunsul Guvernului Sovietic a întărit speranțele lumii în triumful păcii. Să facem cunoscute toate acestea credincioșilor noștri, pentru a cunoaște lupta consecventă a Uniunii Sovietice pentru apărarea păcii, cum și intențiile ațăfătorilor la un nou război. Munca noastră să o legăm de îndemnul față de păstoriții noștri de a-și îndeplini toate obligațiile cetățenești. În conferințele noastre preoțești să facem aceste prelucreări și să dăm sarcini preoților pentru a-și îndeplini toate îndatoririle lor». Evidențiază o serie de preoți din raion, ca: Al. Nițescu, Vladimir Nicolae-Prisaca, N. Popescu-Securieni, I. Secăreanu-Slobozia, care au sprijinit acțiunile de interes obștesc local cu privire la predarea cotelor, transporturi, contractarea pentru achiziții de animale, făcând prelucreări în acest sens, în Căminele Culturale, și ducând muncă de lămurire dela om la om.

P.C. Sa își ia angajamentul de a duce mai departe munca în rândurile preoților, ca aceștia la rândul lor să facă din credincioși, luptători activi pentru pace, cetățeni conștienți de îndatoririle lor patriotice.

Dr. prim. rabin Menachem Șafran, arată importanța acestor constatări și rolul reprezentanților Cultelor religioase în popularizarea ideilor păcii. «Rolul nostru este de a aduce masele de credincioși pentru a merge pe drumul cel sănătos. Însăși învățătura pe care o propovăduim este toată pusă în slujba păcii.

«În toate împrejurările, în relațiile noastre cu credincioșii, să le arătăm binefacerile păcii. Și în toate acțiunea noastră să lucrăm cu toată sinceritatea și avântul, fiind conștienți de dreptatea cauzei pentru care luptăm».

Di. Toma Dobre, din partea Cultului Adventist de ziua 7-a, spune: «Scopul pentru care ne-am întâlnit în această consfătuire este ideea păcii. Pentru traducerea în viață a acestei idei, noi care suntem vărfuri, trebuie să fim convinși de ceace propovăduim. Numai dacă suntem convinși, putem convinge și pe alții. Succesul în lupta pentru pace ni-l dă convingerea cu care lucrăm. Pacea va triumfa, pentru că și Dumnezeu este al păcii, și El se împotrivesc celor ce propagă războiul. Oamenii neutri în lupta pentru pace, nu pot fi. Cel ce se declară neutru, este de rea credință. Nimeni din noi nu poate fi un simplu spectator în această luptă. Noi am căutat să determinăm pe credincioșii noștri la acțiuni legate de lupta pentru pace, îndemnându-l să participe efectiv la toate acțiunile de interes obștesc».

D-sa își ia angajamentul de a da îndrumări pentru popularizarea documentelor sesiunii Consiliului Mondial al Păcii dela Viena, și de a urmări felul cum fiecare își îndeplinește această îndatorire.

Pr. Gh. Burdaru, din partea Cultului Romano-Catolic, vorbește în același sens, arătând felul cum prelucrează cu credincioșii, evenimentele legate de lupta pentru pace prin convorbiri, predici și îndrumări.

Pr. V. Constantinescu, Protoiereul raionului Ploești, spune: «Munca noastră să fie aceea de lărgire, de cuprindere a tuturor credincioșilor în rândurile luptătorilor pentru pace. E bine să arătăm acți ce am făcut până acum și ce angajamente de viitor ne luăm. E bine să ne vizităm reciproc, pentru a vedea cum procedează unii, cum procedează alții.

«Avem cu toții tipărituri. Să facem schimb cu broșurile, revistele pe care și unii și alții le tipărim pentru a vedea care sunt metodele și ale unora și ale altora. E' bine ca noi, reprezentanții Cultelor religioase, să avem reuniuni pe raloane, pentru a discuta și afla metode comune în acțiunea noastră, să vedem lipsurile și să avizăm la lichidarea lor. Numai o acțiune comună, unitară, și la baza căreia să stea sinceritatea, ne asigură succesul în munca noastră de lămurire și antrenare a credincioșilor în lupta pentru pace».

Dl. Irimia Radu, din partea Cultului Adventist de ziua 7-a, dă citire unei moțiuni adresată Comitetului Permanent de Luptă pentru Pace din R.P.R., în care se exprimă angajamentul reprezentanților Cultelor religioase de a face din fiecare credincios luptător hotărât pentru cauza păcii.

Pusă la vot, moțiunea este aprobată în unanimitate.

În încheiere, Pr. Prototereu Al. Vlaiculescu spune: «Am ascultat tema prezentată de Pr. Prototereu V. Constantinescu: «Prelucrarea documentelor sesiunii Consiliului Mondial al Păcii dela Viena», și ne-am putut da seama de importanța lucrărilor, cum și a documentelor adoptate cu privire la destinderea încordării în situația internațională. Din discuții a reieșit că reprezentanții Cultelor religioase se preocupă de problemele legate de lupta pentru apărarea păcii, a reieșit într-o oarecare măsură acțiunile duse de fiecare în rândurile credincioșilor în vederea participării cât mai active a credincioșilor la operele de interes local, legate de această luptă. O participare mai mare la discuții ar fi avut darul să arate că și metode noi pentru asigurarea unui succes deplin întru îndeplinirea îndatoririlor noastre pe această linie.

«Consfătuirile noastre comune, au avut un folos practic. Ne-am putut cunoaște mai bine unii pe alții și ne-am putut forma convingerea că deosebiriile de credință religioasă nu constituie un preleț de vrăjmășie, nici de critică împotriva altora. Ceace părea o imposibilitate sub vechile regimuri, de a ne întruni cu toții și a discuta, în regimul democrat popular, acest lucru a dispărut. Regimul democrat popular ne-a creat condiții noi de înfrățire și luptă comună pentru aceeași cauză: lupta pentru apărarea păcii. Noi ne-am putut da seama și mai mult de adevărul că lupta pentru pace nu este ceva rupt de religiile pe care le propovăduim, ne-am putut da seama că acțiunea anumitor cercuri eclesiastice în favoarea războiului, constituie o abatere dela preceptele fundamentale ale religiei. Numai printr-o interpretare interesată s'a putut ajunge la justificarea războiului pe considerațiuni de ordin religios. Nicio religie nu-și întemeiază doctrina pe acțiuni războinice, astfel că încadrarea reprezentanților Cultelor religioase și a credincioșilor este o încadrare firească, este o acțiune normală izvorâtă din înseși preceptele ce stau la baza religiilor, oricare ar fi ele.

«Slujitorii Cultelor religioase, în marea lor majoritate, au răspuns cu convingere la chemările ce li s'au făcut de a participa activ la lupta pentru pace.

«Atașamentul lor a fost apreciat, iar dovada aprecierii o constituie faptul că în anul 1953, printre cei cărora li s'a decernat premiile internaționale Stalin «Pentru întărirea păcii între popoare», au fost și doi slujitori ai Cultelor religioase: James Endicott, preot din Canada, și Andrea Gaggero, preot din Italia.

«Mitropolitul Nicolae al Rutițelor, la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii dela Viena, a rostit cuvinte mișcătoare care trebuie să constituie pentru noi un îndemn permanent. «Vorbind aici în calitate de slujitor al Bisericii Ortodoxe Ruse — a spus Mitropolitul Nicolae —, vreau să concentrez atențiunea mea și a Dvs. asupra sarcinii atragerii maselor de credincioși la cauza noastră comună. Credincioșii de diferite Confesii au ajuns la unica hotărâre justă: să lupte laolaltă cu partizanii păcii iar nu alături cu partizanii războiului. Și încheie astfel: «Chem cu înfăcărare creștinii și credincioșii tuturor religiilor să vină uniți în cauza sfântă a apărării păcii și împotriva acțiunilor agresive ale dușmanilor păcii».

Misiunea noastră este să facem cunoscut în rândurile credincioșilor documentele sesiunii Consiliului Mondial al Păcii dela Viena. Credincioșii noștri să știe că cei ce se opun destinderii în relațiile internaționale sunt forțele agresive. Să arătăm manevrele ațățătorilor la război, cari se opun stingerii focarului de război din Coreea, manevrele lor de a se împiedica convocarea conferinței politice. Să arătăm cum guvernanții dela Bonn, inspirați de guvernanții americani, se împotrivesc propunerii Uniunii Sovietice de a se rezolva problema germană prin unificarea ei, cu alegeri libere în întreaga Germanie.

«Să arătăm că creiarea așa zisă «comunități defensive europene» nu este altceva decât creiarea unui bloc cu scopuri agresive, pentru pregătirea declanșării unui nou război.

«Să facem să se știe de toți propunerea Uniunii Sovietice, pentru punerea sub control a armelor atomice și cu hidrogen, cum și opoziția la această propunere a cercurilor imperialiste americane, în frunte cu Eisenhower.

«Documentele dela Viena trebuie să constituie pentru masele largi de cetățeni ai patriei noastre un izvor de mari forțe pentru apărarea și consolidarea păcii.

«Să contribuim la creșterea încrederii în triumful spiritului tratativelor în relațiile internaționale și în victoria cauzei păcii în lumea întreagă.

«Acțiunea noastră pentru a face cunoscute documentele sesiunii Consiliului Mondial al Păcii dela Viena, să o legăm de indemnul la îndeplinirea obligațiilor patriotice pentru continua întărire a patriei noastre.

Sarcinile ce ne stau în față, noi le putem duce la îndeplinire dacă vom lucra cu convingere și sinceritate. Convingerea și sinceritatea ne dau avânt în această mărtașă luptă.

Nu este suficient numai să ne rugăm și să indemnăm la rugăcuni pentru pace. Dela rugăciune să trecem la acțiune, pentru că pacea se câștigă prin acțiune, prin luptă.

«In activitatea noastră pastorală să nu desprindem pe credincioșii de renăscuțile vieții pământestii, ci să ne străduim să facem din ei oameni dreptății, oameni adevărați ai muncii, ai dragostei de semen, cetățeni devotați Patriei. Ce faptă este mai plăcută lui Dumnezeu și oamenilor decât aceasta?

«Prin faptele noastre să ne arătăm vrednici luptători pentru cauza păcii, vrednici urmași ai Aceluia căruia îi slujim și care pentru pacea a toată lumea și pentru unirea tuturor a venit pe pământ.

«Dela această consfătuire să plecăm cu noi forțe, cu un nou elan.

«Preocuparea noastră permanentă să fie aceea de a face din credincioșii noștri luptători activi pentru apărarea păcii.

«Lucrând astfel, ne găsim pe linia misiunii noastre de propovăditori ai înfrățirii popoarelor sub același steag al păcii.

«Incheiem cu cuvintele Psalmistului David: «De vrea omul să trăiască și să vadă zile bune, să caute pacea și s'o urmeze».

Pr. AL. VLAICULESCU

DESERVENȚII CULTELOR DIN RAIONUL PUCIOASA ÎN LUPTA PENTRU PACE

Cu aprobarea Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor s'a ținut o consfătuire cu preoții din Protopopiatul raionului Pucioasa, regiunea Plocești, și reprezentanții Cultului Evanghelic din același raion, în cadrul Comitetului raional de Luptă pentru Pace, la sediul acestui Comitet.

Consfătuirea a decurs astfel:

P.C. Protopieru I. Mirică a deschis ședința printr'un cuvânt ocazional, în care a arătat înfrățirea dintre Culte din inițiativa Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, în climatul favorabil pe care-l oferă regimul nostru de democrație populară. P.C. Sa a arătat consfătuirile cari s'au ținut între reprezentanții Cultelor religioase. A înfrățit apoi scopul consfătuirii prezente, care este: de a se găsi mijloacele cele mai potrivite și mai rodnice în acțiunea de intensificare a luptei pentru apărarea păcii.

P.C. Sa constată că lupta partizanilor păcii din lumea întreagă, în frunte cu Uniunea Sovietică, prin Congrese, Moțiuni, Apeluri, publicații, are efecte minunate.

Punctul de vedere al Consiliului Mondial al Partizanilor Păcii, care este: rezolvarea pașnică a problemelor litigioase internaționale și posibilitatea coexistenței pașnice între diferitele regimuri politice, a triumfat. Dovadă este armistițiul din

Coreea, care constituie o mare victorie a partizanilor păcii împotriva ațățătorilor la război.

Apoi se formează prezidiul, astfel: D-na Elena Botez, învățătoare, din partea Comitetului raional de Luptă pentru Pace; P.C. Protolereu Ilie Mircă, Dl. Ioan Ștefănescu, pastor al comunității adventiste din Pucioasa, Dl. Dumitrache Ion, imputernicit al Ministerului Cultelor, C. Pr. Nicolae Marinescu dela parohia Pucioasa, Pr. Zoe Enăchescu dela parohia Brănești I și Dl. Ionescu Mihail, predicator al comunității adventiste din orașul Pucioasa.

Pr. Traian Davidolu dela parohia Lăculețe, a prezentat un referat asupra arnistițiului din Coreea, asupra problemei germane și rezolvării pașnice a problemelor litigioase internaționale.

S'a prelucrat teza din partea Comitetului regional de Luptă pentru Pace: «Despre popularizarea revistei «In apărarea păcii», tot de către preotul Traian Davidolu.

Dl. Mihail Ionescu a citit concluziile asupra symposionului prezentat in legătură cu revista «In apărarea păcii».

După prelucrarea tezei s'au in scris la cuvânt: Dl. Ștefănescu, Pr. Pavel Popescu-Tăța.

Dl. Ștefănescu subliniază, din revista «In apărarea Păcii», câteva gânduri ale pastorului protestant Niemöller: «Pacea este solia principală a creștinismului».

Pr. Pavel Popescu-Tăța, subliniază importanța revistei «In apărarea păcii». Pr. Nicolae Marinescu explică relativa întârziere a revistei la care sunt abonați toți preoții din raion.

Prezintă rapoarte de activitate: Pr. Ion Popescu dela parohia Brănești II, și Pr. Ion Duță dela parohia Valea Leurzii.

Dl. Acața, din partea raionului de partbi, subliniază că preoții noștri se achită nu bine, ci foarte conștiincios de obligația de a duce lupta nobilă a păcii.

D-na Elena Botez face aceleași constatări.

P.C. Protolereu Ilie I. Mircă îndeamnă pe CC. Preoți să actualizeze cu și mai puternic entuziasmul problema păcii, satisfăcând toate problemele anexe cari converg spre același scop: realizarea păcii.

ASISTENT

TARNOSIREA BISERICII „SF. CUVIOASA PARASCHIVA“ DIN PAROHIA MILITARI II

Duminică 11 Octombrie 1953 s'a târnosit biserica «Sf. Cuvioasa Paraschiva» din parohia Militari II, de către P.S. Episcop Theoctist Botoșăneanu, Vicar Patriarhal, înconjurat de un sobor de preoți alcătuit din: PP. CC. Pr. C. Nițescu, Protolereu raionului Gh. Gheorghiu-Dej, N. Cazacu, Prof. Ioan Coman, Prof. Ene Braniște, P. Murărescu, Gh. Stoenescu, Petre F. Alexandru, Băncușor Ștefănescu și arhidiaconii Catedralei Patriarhale: Iordan Niculescu și P. Brighidău.

Răspunsurile au fost date de corul mixt al parohiei Militari I.

Construcția bisericii a fost începută în anul 1943 și terminată datorită sprijinului acordat de I.P.S. Patriarh Justinian și Ministerul Cultelor, cum și prin donațiile și contribuțiile enoriașilor, prin strădania Cucernicului Preot Marin Mihai. Predica zilei a fost rostită de Pr. N. Cazacu, C. Sa lămurind credincioșilor pilda semănătorului. A luat cuvântul Pr. paroh Marin Mihai, care a adus mulțumiri I.P.S. Patriarh Justinian, pentru sprijinul dat la continuarea și terminarea lucrărilor dela această biserică. După ce aduce mulțumiri Ministerului Cultelor și Guvernului pentru sprijinul acordat, cât și preoților din Protolera raionului Gh. Gheorghiu-Dej, care au declarat această biserică șantier protopopes și au ajutat-o, P. C. Sa declară casa Domnului, casă a păcii și înfrățiri credincioșilor.

În cuvinte calde, P.C. Protopop C. Nițescu mulțumește enoriașilor pentru înțelegerea acordată preotului Marin Mihai, chiar dela instalarea sa din 1937, și pentru sacrificarea economiilor pentru zidirea acestei frumoase biserici.

DI. Balica Ion, episcop-casier, mulțumește Guvernului pentru lărga libertate religioasă acordată tuturor Cultelor religioase, fapt dovedit și astăzi, la inaugurarea unui nou lăcaș de închinare.

Seria cuvântărilor o încheie P.S. Episcop Theoctist Botoșăneanu, Vicar Patriarhal, care aduce mulțumiri și laude C. Preot Marin Mihai, episcopilor, consilierilor și enoriașilor, pentru munca, osârdia și contribuția prestată la înălțarea acestei biserici. P.S. Sa împărtășește apoi, credincioșilor, binecuvântări din partea I.P.S. Patriarh Justinian.

† Preotul GHEORGHE DUMITRESCU

În ziua de 4 Decembrie 1953, orele 7 dimineața, a încetat din viață, în urma unei operații de ulcer la stomac, Pr. Sachelar Gheorghe Dumitrescu, de la parohia Sălcișoara, comuna Rași, raionul Lehliu, regiunea București.

Născut în anul 1903 în comuna Cruși, regiunea București, trece pragul vieții în vârstă de 50 ani.

A fost hirotonit preot pe seama parohiei Copuzu, filiala Sălcișoara, în Decembrie 1928.

În 1931, prin stăruința sa a transformat biserica filială Sălcișoara în parohie, stabilindu-se acolo, unde a desfășurat o lăudabilă activitate pe teren pastoral-misionar, cum și pe teren social, C. Sa făcând parte din «Comitetul de Luptă pentru Pace».

A fost un bun și conștiincios preot și printr-o muncă stăruitoare a reușit — propovăduind pacea lui Hristos —, să strângă în jurul bisericii pe credincioșii săi, pe care i-a păstorit cu zel, demnitate și cu tact pastoral.

Aci în Sălcișoara, parohie și comună nouă, prin stăruință și necurmată muncă, cu concursul Consiliului Parohial și al enoriașilor, a început să construiască, începând din 1931, o biserică nouă, de toată mărișoara și frumusețea, și pe care a dat-o Cultului, sfârșind-o în toamna anului 1952.

Datorită vieții sale curate, sincerității, modestiei, cât și tactului și zelului său pastoral, a fost iubit de enoriașii săi, de preoțime precum și de toți cei cari l-au cunoscut.

Serviciul funebru a fost săvârșit în ziua de 8 Decembrie 1953, cu deosebită plozitate și evlavie de un sobor de 24 preoți, în frunte cu Prea Cucernicul Părinte Consilier Patriarhal Alexandru Petcu, în biserică Sf. Dumitru-Cloentina din București, în prezența unei numeroase asistențe îndoliate: rude, prieteni, enoriași și cunoscuți, îndurerăți de pierderea neașteptată a acestui vrednic preot.

După serviciul de prohodire a vorbit Pr. Vulpe Constantin, dela parohia Săpuiari, regiunea București, care a zugrăvit, în cuvinte alese și simțite, activitatea și viața lăudabilă și curată de preot, soț și părinte al celor doi copii ai săi, înmărmuriți de pierderea scumpului lor tată.

Sicriul a fost purtat apoi de preoți și enoriași în jurul bisericii, și apoi transportat și înmormântat la cimitirul Reînvierea din București, departe de biserică și parohia sa.

Veznică să-i fie pomenirea!

OFICIALE — ADMINISTRATIVE**POSTURI VACANTE**

Nr. 21661/953.

Se publică, spre a fi ocupate cu noi titulari, următoarele posturi de preot, cu termen, pentru depunerea cererilor și actelor, de 30 zile de la data apariției numărului prezent din «Glasul Bisericii»:

1. Postul de paroh dela parohia Tătaru, raionul Cricov, regiunea Ploești.

2. Postul de paroh dela parohia Curcani, raionul Oltenița, regiunea București.

3. Postul de paroh dela parohia Merișani, raionul Roșiorii de Vede, regiunea București.

4. Postul de paroh dela parohia Socariciu, raionul Fetești, regiunea Constanța.

— o —

EPISCOPIA BUZĂULUI**SFINȚIRI DE BISERICI****SFINȚIREA BISERICII DELA PLEȘEȘTI, RAIONUL R. SĂRAT.**

În ziua de Duminică 15 Noembrie 1953 a avut loc sfințirea bisericii parohiale Pleșești, raionul R. Sărat. În această biserică începută în anul 1924, s'a oficiat multă vreme Sf. Liturghie numai cu Sf. Antimis. Prin osărdia tânărului preot C. Mortu, numit aci acum cinci ani, și cu ajutorul enoriașilor, starea de provizorat a acestei biserici a luat sfârșit. S'au executat lucrările din Sf. Altar cu așezarea Sf. Prestol, de pictarea din nou a bisericii în tehnica «frescă», și de învelirea turlilor.

Služba sfințirii, cu ritualul crvenit, a fost oficiată de P.S. Episcop Antim, înconjurat de un sobor de preoți format din PP. CC. M. Bogoiu, Th. Rotaru și M. Negulescu dela Centrul Eparhial, Gh. Popescu, Protopopul raionului, și diaconii dela catedrala episcopală. Răspunsurile liturgice au fost date de corul parohiei, condus de cântărețul I. Asabache.

Preotul paroh C. Mortu a prezentat un frumos raport de activitate, aducând mulțumiri tuturor celor l-au ajutat în munca sa.

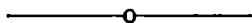
P.C. Protopop Gh. Popescu a rostit o frumoasă cuvântare ocazională, suplinind atenției P.S. Episcop Antim pe tânărul paroh, o figură distinsă în rândul tinerilor preoți.

Și aci, P.S. Episcop Antim a rostit cuvinte de aleasă învățătură pentru cler și credincioși, aducând mulțumiri, cu arhieresti binecuvântări pentru cei ce s'au ostenit pentru buna podobă a casei Domnului, stăruind, mai ales, asupra modului de viață creștină, cu frumoase și pînătești îndemnuri de trăire în duh creștin, cu pace și bunăvoință.

P.S. Sa a spus între altele: «Biserica este maica drept-credincioșilor. Ea nu uită că suntem spre clădirea unei vieți noi; că omenirea este orientată astăzi spre dreptate, pace, progres social și spre o viață mai bună. Noi ne bucurăm că regimul nostru de democrație populară acordă deplină libertate religioasă tuturor Cultelor, că acordă ajutor material pentru deservenții Cultelor și subvenții pentru restaurarea

bisericilor-monumente istorice. Ne luăm sarcina de a îndruma și călăuzi viața religioasă a Eparhiei Buzăului pe calea cea dreaptă a Evangheliei, păcii și bunei-voinți între oameni și popoare».

Solemnitatea a luat sfârșit într-o înaltă atmosferă sărbătorească, prin Hirotesia în duhovnic și acordarea rangului onorific de «Sachelar» preotului paroh, și cu întoarea «Imnului Chiriarhal».

EPISCOPIA DUNARII DE JOS

POSTURI VACANTE

I. POSTURI VACANTE DE PREOȚI.

1. Postul de preot paroh la parohia Calica, raionul Tulcea.
2. Postul de preot paroh la parohia Corugea, raionul Hârșova.
3. Postul de preot paroh la parohia Sf. Gheorghe, Delta, raionul Tulcea.
4. Postul de preot paroh la parohia Aliman, raionul Adam Clisi.
5. Postul de preot paroh la parohia Pardina, raionul Tulcea.
6. Postul de preot paroh la parohia Cetatea, raionul Adam Clisi.

II. POSTURI VACANTE DE CANTAREȚI.

1. Postul I dela biserica Sf. Apostoli, orașul Constanța.
2. Postul I dela parohia Măcin, raionul Măcin.
3. Postul I dela biserica Sf. Treime, orașul Brăila.
4. Postul II dela biserica Adormirea, orașul Constanța.
5. Postul I dela biserica Nașterea Maicii Domnului, orașul Galați.
6. Postul I dela biserica Adormirea, orașul Brăila.
7. Postul I dela parohia Bândoi, raionul Măcin.
8. Postul I dela parohia Ianca, raionul Filimon Sârbu.
9. Postul I dela parohia 23 August, parohia Galați.
10. Postul I dela parohia Câșla, raionul Tulcea.
11. Postul I dela parohia T. Vladimirescu, raionul Tulcea.
12. Postul I dela parohia Saligny, raionul Medgidia.

CUPRINSUL

Pagina

Pastorala I.P.S. Patriarh Justin'an, de Sfinte Sărbători ale Nașterii Domnului	707
Pastorala P.S. Antim al Buzăului, de Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului	713
Pastorala P.S. Chesarie al Dunării de Jos, de Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului	719

INDRUMARI PASTORALE.

<i>Pr. Șan Dinancesa</i> , Cuvânt de învățătură la Sf. Grigorie Teologul	724
<i>Magistrand Gh. Alexe</i> , Colindele românești, comori de spiritualitate creștină	729

PENTRU APARAREA PACII.

<i>Redacția</i> , Înfăptuirii ale obiectivelor luptei pentru pace, în timpul anului 1953	737
<i>Redacția</i> , Vestiri ale păcii	743
<i>Pr. Alex. Ionescu</i> , Hotărârile sesiunii dela Viena a Consiliului Mondial al Păcii	748

EVENIMENTE ISTORICE.

<i>D. V. Sălcăușu</i> , Șase ani de la proclamarea Republicii Populare Române	756
---	-----

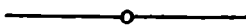
VIAȚA BISERICESCA ÎN CUPRINSUL MITROPOLIEI

Arhiepiscopia Bucureștilor.

<i>Pr. Al. Vlăduțescu</i> , Consfătuirea reprezentanților Cultelor religioase din regiunea Ploești	761
<i>Asistent</i> , Deservințele Cultelor din raionul Pricloasa, în luptă pentru pace	764
<i>Redacția</i> , Tărnosirea bisericii «Sf. Cuvioasa Paraschiva» din parohia Militari II	765
<i>Redacția</i> , † Preotul Gheorghe Dumitrescu	768

OFICIALE-ADMINISTRATIVE.

Posturi vacante	767
<i>Episcopia Buzdului.</i>	
Sfințiri de biserici	767
<i>Episcopia Dunării de Jos.</i>	
Posturi vacante	768

**TIPOGRAFIA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MIȘIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI**